

10

rozsévač rozsievač

október/říjen
2017
ročník 86

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Vezmi do rúk kormidlo svojho života

Pojďme do politiky

Najprv sa modliť

„Hledejte především jeho království a spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno.“

(Mt 6, 33)

Křeštan a politika

Služba Habánov – dedičstvo reformácie

Popri reformácii, ktorú ovplyvnili Luther a Kalvín v 16. storočí, zrodilo sa aj ľudové hnutie, hnutie anabaptistov.

Do rúk ľudí sa dostala Biblia, ktorú aplikovali na svoj život. Vo svojej osobnej viere začali podľa svojho presvedčenia nasledovať Ježiša Krista.

Ako biblickú pravdu praktizovali krst dospelých ponorením na vyznanie viery, o čom svedčí aj ich pomenovanie gréckeho pôvodu „baptizó“ (ponorenie). V mnohofarebnom, postupne sa očistujúcim reformačnom hnutí významnú úlohu zohrala služba habánov.

Habáni boli mierumilovní, Biblie znali a zvesťujúci ľudia, ktorí žili v uzavretých spoločenstvách, tzv. habánskych dvoroch.

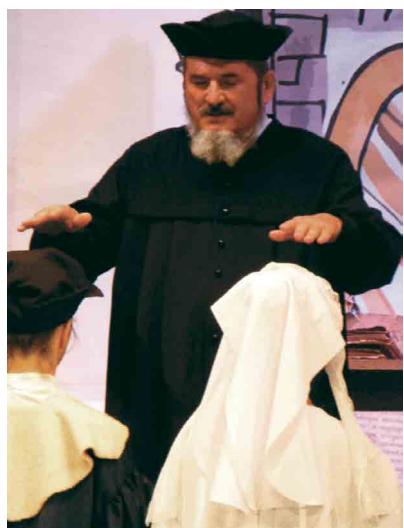
Na vysokej úrovni vykonávali remeselné práce. Pre náboženské nepokoje museli vystať veľa utrpení, ale všade, kde žili, obohatili svoje okolie odbornými znalosťami a službou.

Pri príležitosti jubilea 500 rokov od reformácie

spomeňme si aj na nich a nech služba vyvierajúca z ich viery sa stane naším vzorom.

Prial by som si, aby Habánske rodinné dni sa stali dôstojným priponutím našich predkov a ich služby, do ktorej boli povolaní všemohúcim Bohom.

Predsedu Maďarskej baptistickej cirkvi J. Papp

**500 rokov
reformácie**

Obsah

Služba Habánov – dedičstvo reformácie...	2
Najprv sa modliť, potom diskutovať, potom.....	3
Vezmi do rúk kormidlo svojho života.....	4
Pojďme do politiky.....	5
Zlatko Baláž - v Európskom parlamente.....	6
Závazná rozhodování.....	8
Marek Krajčí a politika.....	9
Habánske dedičstvo – Umenie šťastného života.....	11
Nádej spod Tatier.....	12
Na dvoch stoličkách.....	13
Lekce na celý život.....	14
Za vlády komunistů	
Správcovtvo.....	15
Zázrak sebelásky	
Sestra Eva Titěrová se dožívá 95 let.....	16
Dvojnásobne okrúhle výročie	
Krest v Chebu.....	17
Konferencia: Viera v práci	
Príbeh fotografie - premena.....	18
Inzercia a redakčné oznamy	
Nový generálny tajemník BWA.....	19
Šírenie evangelia v Turecku	
E. Böhmerová: Svitanie.....	20

rozsievač • rozsévač

**Časopis Bratrské jednoty baptistov v ČR
a Bratskej jednoty baptistov v SR**

Predsedu Redakčnej rady: Ján Szöllős
Šéfredaktorka: Marie Horáčková

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, V. Pospišil,
E. Pribulová, L. Podobná

Grafická konцепcia časopisu: Ján Boggero

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková,
I. Kultová, L. Miklošová, E. Pribulová

Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov,
Rada v SR, Súlovská 2, 82105 Bratislava,
tel./fax +421 902 815 188. E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka.

Cena výtlačku: Odberatelia v SR: predplatné 14,50 € na rok
(cena jedného výtlačku 1,45 €) + poštovné, pravopredplatiteľia
majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na
poštovnom). Poštovné - zbyty: 3,-€ za kus a rok, jednotlivci:
5,6 € za kus a rok

Odberatelia v ČR: Predplatné 370 Kč (cena jednoho výtisku
37,-Kč) +poštovné, pravopredplatiteľia majú počas celého roka
zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom). Poštovné
- zbyty: 102,- Kč na kus a rok, jednotlivci: 37,- Kč + 25,-
poštovné za kus a rok.

Zahraniční odberatelia: predplatné 14,50 €, poštovné 29 €.
SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky
napišť meno odberateľa. Var. symbol: 888, **ČR:** Česká
spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840

Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis
Brat. jed. baptistov Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská
republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.:
GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT,
SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Objednávky: **ČR:** BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolice 14,
140 00 Praha 4; **SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súlovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 10/2017: 14. 9. 2017

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava, náklad 1300 ks.
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Dušan Uhrin

V priebehu posledných desaťročí na tému „**Krestan a politika**“ v našom baptistickom stredoeurópskom priestore neprebehla poctivá diskusia. Ked' sa sporadicky vo svojich rodinách a medzi priateľmi dotkneme témy politika, v plnej nahote sa ukáže absencia informácií o dôležitých politických udalostiach a plynosť našich postojov. V našich zboroch vyrástli celé generácie, ktoré sa o správu vecí verejných ujímali len sporadicky. A ak boli autentickí vo svojej viere, politicky sa angažovať ani nemohli. Taká bola doba. Aj takúto podobu má naše baptistické dedičstvo ovplyvnené predchádzajúcou diktatúrou ateizmu.

V tomto sa doba zmenila, ale my zotrvávame v politickej pasivite. Len nás z času na čas strhne okolity prud arogantnej nespokojnosti a destruktívnej kritiky na adresu spoločenského diania a na adresu politikov. Nadávame na tmu, miesto toho, aby sme zasvetili. V tom lepšom prípade si to uvedomíme, zahanbíme sa a robíme pokánie. Nadalej však zostávame pri presadzovaní verejného dobra pasívi. A tak svoju pasivitu prispievame k nekontrolovanému rozmachu zla.

Najprv sa modliť, potom diskutovať, potom...

Vieme, že máme ovplyvňovať dobrom svoje bezprostredné okolie. To mnohí, vďaka Bohu, robíme. Čo sa týka širšieho spoločenského dosahu, o nepatrny pozitívny vplyv sa snažíme aspoň účastou na voľbách. Snažíme sa pri tom voliť menšie zlo, ale ani to sa nám vždy nevydarí. Niekedy si zameníme identitu poctivých politikov s charizmatickými žonglérmami poloprávd. Nie vždy rozpoznáme, kto z nich hovorí pravdu, kto z nich

v naívnej nevedomosti klame seba i národ a kto z nich zámerne a zákerne klame iba národ. Nemáme totiž dostatok času overiť si fakty z dôveryhodných zdrojov. V politike je elementárna slušnosť zriedkavá, lož je bežným pracovným nástrojom a korupcia je genetickou výbavou mnohých politikov. Dospeli sme k hlbokému presvedčeniu, že sa politike musíme vyhýbať, aby sme ostali čistí pred Bohom i ľuďmi.

A tak nerozoznáme túžbu po moci od túžby byť soľou a svetlom aj pri spravovaní krajiny. Ak niekto prezije povolenie vstúpiť do politiky, aby tam vnesol poctivost', čestnosť a svetlo, od začiatku ho podozrivame z naivitu, zo zištnosti či z neznalosti Božieho slova. Máme po ruke aj „biblickú“ odpoved: „*Ježiš prišiel spasíť svet, prišiel budovať Božie kráľovstvo, a nie vylepšovať či radikálne meniť politický systém.*“ Avšak pravda je aj to, že Ježiš slúžil ľuďom zo všetkých spoločenských vrstiev. A to máme robiť aj my, prinášať nádej, evanjelium a aktívne premáhať dobrým zlé na všetkých úrovniach spoločenského života. V našich kresťanských kruhoch sú aj takí, ktorí hovoria: aj malý skutok lásky je v Božích očiach vzácny. To platí. Ale nie menej dôležité sú pozitívne systémové zmeny, ktoré majú väčší pozitívny dosah ako jednotlivé čiastkové skutky. Zažil som stretnutie dvoch vplyvných mužov mesta. Strelieli sa pri kormidle miestnej samosprávy. Oni dvaja a tri duchovné autority, to bola zostava, ktorá sa snažila zažať svetlo v hustej tme. Zo stretnutia som odchádzal s vedomím, že títo páni majú svoj diel zodpovednosti za mesto, majú svoj uhol pohľadu i záujmy, ale majú aj svoje rodiny, priateľov i záľuby. Aj oni túžili po láske, porozumení, uznaní a pokoji. Aj oni boli podobne krehkí a zraniteľní ako iní bežní ľudia. Hlásili sa ku kresťanstvu, ale aj oni sa potrebovali priblížiť k Bohu, aby z Neho čerpali múdrost a silu pre správu vecí verejných.

Aj v prostredí politického vplyvu je potrebné trvalo svietiť a soliť. Je potrebné prinášať

**Ježiš prišiel spasíť svet,
prišiel budovať
Božie kráľovstvo...**

pravdu o spásnom diele Pána Ježiša Krista a do politickej reči tlmočiť slová Pána Ježiša: „Bezo mňa nemôžete nič robiť.“ Jeden môj priateľ mal na parlamentnej vizitke napišané: „evanjelizátor“. Často sa modlieva za nadprirodzené vnemy od Boha, tematicky aj časovo aktuálne Slovo do politického diania. Boh mu dal ešte väčší vplyv a aj dnes otvorené hlásia potrebu úcty a respektu voči Bohu. Zdôrazňuje, že za svoje slová a skutky sa budeme zodpovedať predovšetkým Bohu a až potom straničkej centrálnej. Tých „biblických pre a proti“ aktívnej účasti na správe vecí verejných bude viac. Zámerne sa na začiatku diskusie neprikláňam ani k jednej strane názorového spektra. Toto číslo Rozsieváča nemá za cieľ prinášať hotové odpovede na tému „krestán a politika“, ale nás všetkých má vyzvať k vzájomnej úcte, k trpežlivosti, pokornému a trpežlivému načúvaniu, diskusii a spoločnému hľadaniu správneho postoja k tejto téme.

Potrebuju sa učiť správne vnímať spoločenské dianie. Politika nás nesmie rozdeľovať, ale spájať pri presadzovaní pravdy a spravodlivosti v širšom spoločenskom kontexte. Zároveň nesmieme stratíť zo zretela, že tá skutočná zmena spoločnosti k lepšiemu začína hlboko v srdci jednotlivca, v ktorom vládne Kristov Duch.

Na Slovensku tento rok prebieha kampaň za posilnenie misijného povedomia cirkevných zborov BJB. Mnohé zbyty rozvíjajú misijné aktivity a povzbudzujú svojich členov k osobnej evanjelizácii. Aj v tomto kontexte si všimnime Pavlovo porozumenie Božej vôli a jej prepojeniu so správou vecí verejných.

Pavol píše v 1. liste Timotejovi 2, 1–6 +8: „Predovšetkým teda žiadam, aby sa konali prosby, modlitby, prihovorné modlitby, vdaky za všetkých ľudí, za králov a za všetkých, ktorí majú moc, aby sme mohli žiť nerušene a po-kojne vo všetkej pobožnosti a dôstojnosti.

Toto je dobré a príjemné pred Bohom, naším Spasiteľom, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a spoznali pravdu: lebo jeden je Boh a jeden prostredník medzi Bohom a ľuďmi — človek Kristus Ježiš, ktorý dal seba samého ako výkupné za všetkých; svedectvo v pravom čase. ... Chcem teda, aby sa muži modlili na každom mieste a dvihali sväté ruky bez hnev a hádok.“

Na záver úvodu doložím ešte toto: Skúsmo robiť pokánie z toho, že sme roky ignorovali absolutne jasné výzvu Božieho slova modliť sa za politikov. Keď sa začneme za nich modliť, možno sa budú meniť aj naše srdcia i naše postoje k nim i k politike ako takej. Keď sa začneme modliť a budeme v tom vytrvalí, aj ďalšia diskusia bude možno pokojná a zároveň konštruktívna. Ak potom svoje postoje, zhodné s Božím zámerom, zrealizujeme, rozšíri sa Boží spásenosný vplyv aj cez nás na naše národy.

Vezmi do rúk kormidlo svojho života

Zmysel života hľadáme vedome či nevedome všetci. Odpoveď by sme mali nájsť a uplatniť. Áno, iste by to mal byť život na Božiu chválu.

Forma je veľmi rôzna, protože aj my sme predsa každý iný. Vziať do rúk kormidlo života a nasmerovať svoju loď presne do určeného prístavu však zaručia iba konkrétné a úprimné odpovede. K tomu je potrebné mať určité zručnosti a vedomosti. Inak môže naše plavidlo pri prekážkach narážať, dokonca stroskotať. Niektoré talenty sú darom Božej milosti. Na iných musí človek s milostou spolupracovať a oddrieť si ich štúdiom, čítaním, vzdelávaním, absolvovaním kurzov a pod. Tento jednoduchý príklad sa dá aplikovať na každú profesiu, aj tú politickú.

Vždy sa pousmej, keď si spomeniem na svoje niekoľkoročné evanjelizačné hlásania. Často som hovoril o potrebe angažovať sa v spoločnosti. Vyzýval som krestánov, aby nemali hluché srdcia. Ak ich Pán povoláva, nemajú váhať. Nakoniec sa ukázalo, že do tejto služby zavolal Pán aj mňa. A po zvažovaní na modlitbách som sa vydal na novú nepoznanú cestu ako politik.

Musím sa úprimne priznať, že som vôleb netušil, čo všetko to bude obnášať. Znamenalo to nielen plný kalendár, život na cestách a závažnosť rozhodnutí. Musel som obetovať aj čas s mojom drahou rodinou, s mojou manželkou a synčekmi. Osobné záujmy musia ísť bokom. S obľubou hovorím, že politika je tvrdá rehoľa.

Občas ma prepadnú pochybnosti. Skutočne je práve toto moje poslanie? Som na správnom mieste? Začnem hľadať odpove-

de. A tie vždy prídu. Osloví ma cudzí človek alebo nastane situácia, ktorá mi potvrdí moje miesto v tejto časti vinice Božieho kráľovstva.

Evanjelizátor s teologickým vzdelaním v politike zdánivo nemá čo robiť. Tak sa to môže javiť zvonku. Myslím si však, že v uplynulých rokoch tradiční krestanskí politici zlyhali v nejednej veci pri výkone na praktickom poli

politiky. V mene „politickej korektnosti“ dovolili, aby sa presadzovali nebiblické princípy a dnes už aj priame protikresťanské postoje. Dokonca aj také, ktoré sú vyslovene proti Bohu. Stalo sa tak v Európe, ako aj na národnej úrovni.

Božie slovo hovorí, že kúsok kvasu prekvásí celé cesto. To je nás definitívny cieľ - premeniť celú spoločnosť.

Uviest legislatívnu, ktorá bude rešpektovať Boží plán pre človeka. Praktizovať kultúru života, ktorá bude pre každé ľudské zriadenie najprospešnejšia. Dnešný svet sa zmietá v chaoze pomýlených filozofí a myšlienok. Do stredu vesmíru vkladáme človeka a jeho svojvôľu. Neuvedomujeme si, že touto absolútou slobodou sa zotročujeme. Práve v tomto pomätenom priestore musí zaznieť alternatíva v podobe kresťanského učenia o riadení spoločnosti. A nielen to. Cirkev musí vychovávať kvalitných kresťanských odborníkov v každej oblasti a formovať v nich zdravé sebavedomie,

aby obstáli v konkurencii tohto sveta. Avšak Pán nás v tom nenechá osamotených!

Povstáva nové hnutie. Jeho členmi sú modlitebníci modliaci

Rastie mladá generácia naplnená bázňou pred Pánom. Je nielen jazykovo zdatná, ale rýchlo sa dokáže zorientovať aj v politike a v spoločnosti.

sa za politikov. Stretávam sa s viacerými z nich a z rôznych štátov. Modlia sa i za mňa a môj tím. Vidím, že dvere do politiky sa otvárajú viacerým kresťanom, ktorí majú odvahu hľať biblické princípy. Sú ochotní zaplatiť svojím pohodlím a životnými ambíciami. Rastie nadaná mladá generácia naplnená bázňou pred Pánom. Je nielen jazykovo zdatná, ale rýchlo sa dokáže zorientovať aj v politike a v spoločnosti.

Aj toto svedectvo môže v niekom vzbudíť zápal a odhodlanie ísi do politiky. Dovolím si podeliť sa o niekoľko rád určených pre ľudí začínajúcich v politike a ich spolupracovníkov:

1. Nevzdávať sa

Poznám viaceru, ktorí sa s vervou vrhli do prvých komunálnych volieb s cieľom priniesť Božie kráľovstvo do svojej obce. Neuspeli a ich nadšenie pominulo tak rýchlo, ako začalo. Spravovanie vecí verejných je beh na dlhú trať. To, čo sejeme dnes, môže priniesť úrodu o niekoľko rokov.

Sú tu príklady ľudí, ktorí dlhodobo neúnavne pracujú na svojom malom projekte a ich námaha prináša ovocie v podobe dôvery ľudí a známosti aj medzi neveriacimi.

V premiérskom kresle môže sedieť len pári jednotlivcov.

Venovať sa mladým, rodinám, chorým, znevýhodneným môžu aj masy. Dajme Bohu priestor, aby preveril naše úmysly. Ak mu verne slúžime, v správny čas nás povýši. Politická práca je oveľa širšia ako tlačové konferencie alebo hlasovania v parlamente. Vyžaduje mnoho kvalifikovaných a schopných ľudí aj na rôznych úrovniach a v rôznych oblastiach.

2. Výber tímu

Každý človek je súčasťou nejakého celku. Ak chce politik niečo zmeniť, nedokáže to sám. Potrebuje mať okolo seba ľudí, ktorí majú špeciálne obdarovania a talenty. Dobrý politik by mal vedieť, akých ľudí potrebuje. A modliť sa za to, aby mu Pán ukázal, koho do tejto služby zavolať. Ideálne je, aby tím tvorili hodnotovo blízki ľudia. Iste, dá sa spolupracovať aj s ľuďmi, ktorí nie sú kresťania. Ale s nimi sa človek potom nikdy nestretne na spoločných modlitbách a nebude vedieť pochopíť biblické princípy.

Na druhej strane, ak sú to kvalitní odborníci a odvádzajú profesionálnu prácu, treba s nimi spolupracovať, pokiaľ rešpektujú naše hodnoty.

3. Modlitebná podpora

Som veľmi vďačný ľuďom, ktorí sa modlia za mňa, ako aj za moju prácu a aj môj tím. Keď mám pred sebou dôležité rozrozhnutie, mediálny výstup, tak mi chrbát kryje modlitebná skupinka. Sú to priatelia, od ktorých dostávam aj spätnú väzbu na moju prácu. Každý kresťanský politik by si mal byť vedomý, že stojí v boji. Mal by sa preto obozretne správať. Som rád, že dnes už existuje viaceru skupiniek, ktoré sa modlia za politikov. Je to veľmi dôležité!

4. Politická práca

Tu je otázka, čo chce kresťanský politik dosiahnuť. Akú zmenu v spoločnosti hľadá? Odpoveď na túto otázkou rozhodne nájde na kolenach, pri modlitbe. Zodpovedanie otázky je začiatok cesty. Jeho tím, jeho

vedomosti a skúsenosti mu pomôžu, ako dosiahnuť svoj cieľ za podpory modlitebnej skupinky. Tako to vyzerá veľmi jednoducho a ľahko. Ale realita je ďaľšia. Netreba sa však toho zlaknúť. Ak nás Pán do niečoho volá, tak nám dá k tomu aj potrebné prostriedky a pošle ľudí. Cesta, po ktorej máme kráčať, je už dávno pripravená. Len ju treba nájsť a svojím áno na ňu vykročiť.

5. Učiť sa od skúsených

Stretávam sa s tým pomerne často u niektorých svojich kolegov - politikov. Za každú cenu chču získať pre seba väčší politický či mediálny priestor. Aj keď v danej téme nesprávili skoro nič, postavia sa pred kamery a začnú rozprávať. Ak človek pevne nestojí na svojich princípoch, politický svet ho dokáže veľmi rýchlo „zomlieť“. Snažím sa učiť od dobrých skúsených politikov. Žijú to, čo hľásajú a nezatočí sa im hlava zo svetiel kamier. Pán mi takýchto skvelých ľudí posal do cesty a skutočne mi veľmi

pomohli a pomáhajú. Podobne chceme aj ja v budúcnosti pomáhať nádejnym začínajúcim kresťanským politikom. Lebo Božie kráľovstvo by malo byť zjavné aj vo veciach verejných. Ba čo viac, jeho ovocie má byť dostupné všetkým obyvateľom Slovenska. Preto verím a neustále sa modlím za to, aby Pán poslal ešte viac robotníkov do vinice s názvom „politika“.

Branislav Škripek

Pojďme do politiky

Kresťané mívají často problémy s angažovaností ve světě. Lze něco podobného vůbec spojit s životem v Kristu? Neznamená to, že každé takové zapojení s sebou nutně nese kompromisy, které se Bohu nemohou líbit?

Pán ovšem chce, abychom byli světlem a solí - dokonce říká, že jimi jsme. Světlo musí svítit právě tam, kde je tma, sůl musí dodávat chuť pokrmům, které ji ještě nemají, a bránit zkáze u potravin, které jí snadno podléhají. A takové temné prostředí a choullostivá, ohrožená, bez potřebného zabezpečení dokonce jedovatá potrava pro lidstvo - to je právě svět. Angažovanost křesťana v něm, tedy i v politice, je proto naprosto nutná. V Matoušově evangeliu 10,16 Pán Ježíš říká: „**Hle, já vás posíláám jako ovce mezi vlky; budte tedy obezřetní jako hadi a bezezelní jako holubice.**“ Právě dodržení těchto dvou pravidel - opatrnost, tedy neustálé obecenství s Pánem a zvažování každého kroku před Ním, a bezezelnost, tedy upřímné a nebojácné prosazování Božích principů v bezbožném světě v důvěře, že Pán za tímto bojem stojí a doveče jej k vítězství, jsou nezbytné podmínky pro veřejně činného křesťana, tedy i politika. A pak ovšem osobní povolání do této služby a posvěcený osobní život. Po svém znovuzrození jsem měla problémy s tím, zda mám nadále pracovat v Akademii věd. Nešlo přímo o politiku, ale v něčem se jí to podobalo - připadal mi to jako luxusní intelektuálština bez možnosti přímého předávání Kristovy lásky, myslela jsem tedy, zda bych se neměla spíše stát třeba ošetrovatelkou. Dnes vím, že na takovou práci bych naprostě neměla. Náš vedoucí mládeže mne tehdy upozornil, že Bůh míval svoje lidi i na královských dvorech - třeba Nehemjáše. A právě tam může člověk povolaný pro tuto službu vykonat pro Boží království víc, než kdyby se věnoval některému „klasickému“ křesťanskému zaměstnání.

V jednom kázání jsem také slyšela pekný výklad příběhu Daniela a jeho přátele, kteří byli vybráni, aby se školili pro službu v babilonském krále. Neodmítli toto povolání, odmítli však využívat jej k svému osobnímu prospěchu, konkrétně sytit se Bohem zapovězenými královskými lahůdkami, protože věděli, že jejich skutečným představeným zůstává Hospodin a Jemu jsou především odpovědní. V dnešní situaci to může být odmítání kariéry zaplacené nespravedlností a nepoctivostí, přijímáním a dáváním úplatků a kompromisy - ne nadarmo slovo kompromis souvisí se slovem kompromitovat se. Nebude-li na dnešních „královských dvorech“ - radou či zastupitelstvem v malé obci počinaje a úřadem prezidenta republiky konče - nikdo, kdo patří celým srdcem Pánu a nepodléhá svodu „královských lahůdek“, dopadne to se státem a s národem velice špatně.

A určitým způsobem se může a má zapojit každý křesťan - především modlitbou a také volbou. Upřednostňujeme volbu toho, kdo se nepodílí na daňových a dotačních podvodech a nežije „z nepočitivě získaných peněz“. Sama opravdu nemám na to, abych zasedala byt jen v našem obecním úřadu. Ale intenzívne se modlím za blížiací se parlamentné a prezidentské volby, aby si skrzes ně Pán povolal pokud možno opravdové křestany - a pokud by takoví (zatím) nebyli k dispozici, tedy alespoň ľidi, kteří - i když ještě nepoznali Boží lásku - disponují vlastnosťmi, které budou našemu národu - a jeho poctivým příslušníkům - opravdu ku prospěchu.

Ivana Kultová

Zlatko Baláž – v Európskom parlamente

... je ženatý a spolu s manželkou Drahomírou vychovávajú 3 deti. Narodil sa v roku 1974 v Prešove do kresťanskej rodiny verejčiacich manželov, Stanislava a Zlaty. Má jedného brata Stanislava, ktorý pôsobil ako kazateľ zboru BJB v Bratislave a momentálne pôsobí v BJB v Čechách. Vyštudoval Ekonomickú univerzitu v odbore Zahraničný obchod a marketing. Absolvoval kurzy kresťanského poradenstva v rámci projektu Barnabas training (UK).

Vakej rodine si vyrastal, ako si uveril?

Narodil som sa do rodiny znovuzrodených manželov. Mama bola pokrstená evanjelička a otec patril do BJB. Keďže v Prešove nebolo žiadny zbor BJB, navštievovali sme Cirkev bratskú. Tu som vyrastal a dostal základy o Bohu. Môj otec slúžieval slovom v z bore BJB v Košiciach, kde bol jedným zo starších zboru. Veľmi radi ho počúvali, lebo kázal slovo, ktoré k nim prehováralo a kázal ako jeden z nich. Pre mňa alternatíva, že Boh nie je, neexistovala. Pokiaľ sa pamätám, vždy bolo jasné, že On je. Keď som trochu podrástol, začali sa ľudia pýtať, kedy sa rozhodnem pre Ježiša a dám sa pokristiť. Ja som však bol pre Noho rozhodnutý stále. Modlil som sa, aby sa mi Pán ukázal, uistil ma. Pripomenu mi jednu moju modlitbu, keď som po prečítaní knižky od Nickeyho Cruza „Utekaj malý, utekaj“ na Noho volal, aby urobil niečo s mojím životom. Mal som vtedy asi 14 rokov. Či som sa práve pri tej modlitbe znovuzrodil, alebo som už bol znovuzrozený pred tým, neviem, ved aj predtým som sa modlil k Nemu.

Ale teraz som sa uistil, že mám Pána Ježiša a Jemu patrím. A to tak až dodnes.

Ako si sa dostal do Bruselu a do Európskeho parlamentu? Kolko rokov tu už pôsobíš? Prihlásil si sa? Niekoľko ďalších fotografií sú v článku vpravo.

priprave. Pred 24 rokmi som počas kresťanskej konferencie v Nemecku dostal slovo, že pracujem na Božom diele, ktoré súvisí s politikou. V tom čase som študoval ekonómiu a politika ma nezaujímal, a tak som to odložil bokom. Po skončení vysokej školy som niekoľko rokov pracoval v odbore, vo finančnom sektore, pre súkromné i štátne organizácie. Až v roku 2009 sa ku mne dostala informácia o plánovaných konkurozoch na viaceré novovytvorené pozície v európskych inštitúciách a vtedy sa mi pripomenulo slovo, ktoré som v minulosti dostal. Začal som nad tým väčne premýšľať. Navštívil som kazateľa môjho zboru, brata Julka Kremského, a spolu sme sa za to modlili. Vnimali sme obaja, že mám íst a skúsiť. V Bruseli som následne prešiel viacerými testami a kolami pohоворov, až som napokon začal pracovať pre Európsky parlament. Stále som bol (a doteraz som) v očakávaní, ako ma môj Pán bude viesť aj na tomto mieste.

Tradičný pohľad je, že kresťan nepatrí do politiky, ak tak možno do komunálnej.

Patrí kresťan do politiky? Aj do tej „vysokej“, aj do Európskeho parlamentu?

Stretávam sa s rôznymi pohľadmi. Snažím sa však porozumieť, aký je Boží pohľad. Študem aj teológov (napr. John MacArthur, R.C. Sproul, Derek Prince, Jacob Prasch), ako oni porozumeli Božiemu slovu v tejto oblasti. Väčšinou si pod politikou predstavujeme osoby politikov, ktorých je často vidieť/počuť v televízii alebo o nich čítame v novinách alebo na internete. Mne politika príde ako „talkshow“. Zdalo by sa, že je spontánna, avšak v skutočnosti existujú hranice, v ktorých sa diskusia viedie, a väčšina z toho, čo odoznie, je vopred premyslená a naplánovaná. Niekoľko túto show režíruje, iní v nej hrajú, ďalší ju sponzorujú, iní ďalší dosiahnut

určité svoje ciele a niekoľko prostých iba účtovníctvo... Preto ak chceeme porozumiť, musíme politiku vnímať komplexne cez viaceré a rôzne skupiny do nej zapojené. Tie sú niekedy viac viditeľné, inokedy menej, niekedy majú väčší vplyv, inokedy menší. Ale existujú a treba s nimi počítať.

Banky, poistovne, korporácie, podnikateľské združenia, rôzni investori, živnostenské a iné zväzy, neziskové organizácie, záujmové združenia a skupiny sú tiež súčasťou politiky.

Či patrí do politiky aj kresťan? Kresťan už je jej súčasťou.

Iná otázka je samotné postavenie kresťana v nej (moc a peniaze). Patrí moc do rúk kresťana? Patria peniaze do rúk kresťana? Dávid sa modlil, aby „nemal tak málo, aby musel žobrať a aby nemal tak veľa, aby zabudol na Hosподina“. Avšak kolko kresťania zabudli na Hospodina, keď získali moc a peniaze? Tu pre nás može byť výstrahou známy príbeh o bohatom mládencovi. Kolko je málo a kolko je veľa? Kde je naše srdce? „Preskúmaj ma, Bože, a poznaj moje myšlienky...“ Som presvedčený, že kresťania nemajú vyhľadávať moc a peniaze, postavenie, ale v podriadenosti Jeho vôle kráčať tam, kde ich chce Pán viesť a použiť. Ak im Pán Boh dá postavenie na nejaký čas (Jozef alebo Daniel), robí to pre špeciálny účel a ciel, ale tým hlavným zostáva oslavenie Jeho Syna. Podľa jedného výpočtu prispel sám kráľ Dávid sumou v prepočte 75 miliónov dolárov na stavbu chrámu. Tie mu Pán Boh požehnal, aby ich použil na oslavu Jeho mena.

Väčšina ľudí, žiaľ aj kresťanov, na politikov nadáva. Ako sa s tým vysporiadavaš?

Ked sa s manželkou stretávame s našimi priateľmi a bratmi a sestrami v Kristu, a rozprávame sa otvorené o rôznych záležitostach a problémoch, či už osobných, alebo v spoločnosti a v cirkvi, na záver sa vždy snažíme navrhnúť spoločnú modlitbu. Ved aj modlitba Pánova je spoločnou modlitbou (Otče nás). Rišením, ako zostávať v čistote, je modliť sa neprestajne a odovzdávať všetko Pánovi. Naša ľudská prírodenosť chce výjadriť svoj hnev a vybúriť sa, postažovať si, urobiť sa spravodlivou, ale my vieme, že je iba jedna spravodlivosť, a tou by mal byť pre nás Pán Ježiš Kristus.

Si v politike, ale nie si politik (alebo áno?). Je zložité pracovať pre europoslancov? Na verejnosti tā zvyčajne nevidno. Nefrustruje to? V čom spočíva Tvoja práca?

Moja práca je väčšinou v ústrani, ale zúčastňujem sa verejných schôdzí a rokování. Ako každý človek, aj ja nosím v sebe túžbu byť úspešný a uznaný. Ale pripomínam si, že moje túžby musia byť ukrižované spolu s Kristom. Nie ja, ale Kristus vo mne. Starý človek nech je pokojne aj frustrovaný, ale nový človek v Kristu, ten nech je plný radosti zo spasenia.

V čom spočíva moja práca? Ako poradca som počas uplynulých rokov postupne prešiel viacerými pracovnými skupinami a výbormi v Európskom parlamente a venoval som sa rôznym oblastiam - financiám, energetike, telekomunikácii, petíciám, ľudsko-právnej oblasti, regionálnej politike alebo aj vzťahom EÚ a štátu Izrael. Mojom hlavnou úlohou ale je sledovať návrhy legislatív, prichádzajúce z Európskej komisie v konkrétnej sfére, zúčastňovať sa súvisiacich rokovanií a vypracovať správy a analýzy k danej problematike.

Tu musíme najprv uviesť, že keď čítam Bibliu, vidím, že keď sa niečo dobré začína, za tým je vždy Boh, Jeho iniciatíva, On začne hovoriť najprv. Som rád, že to vidím aj v mojom

tie a následne pripravovať pozmeňovacie návrhy.

Momentálne pracujem pre skupinu ECR, ktorá združuje viacerých (konzervatívnych aj liberálnych) europoslancov z rôznych krajín EÚ. Tu som dostał možnosť bližšie spoznať a spolupracovať so slovenským europoslancom Branislavom Škripekom. Branislav je pôvodným povolaním evanjelista a Jeho srdce horí pre Božie kráľovstvo a za pravdu Božieho slova. Som presvedčený, že Boh si ho vybral a vyzdvihol, aby svedčil o Jeho kráľovstve aj v Európskom parlamente. Pri ňom som viac prenikol do ľudsko-právnych a morálnych témd (sexuálne práva, právo na potrat, práva sexuálnych menšíň ako LGBTi, genderideológia a pod.). V týchto témdach sa ľahšie a zmysluplnnejšie spolupracuje s kresťanom, ako je on, ktorý má jasný postoj a vie a chce ho aj prezentovať. Modlím sa, aby ho Pán aj nadálej posilňoval a dával mu odvahu, napŕíklad jeho ústa svojím slovom.

Pretože ako európsky politik nestojí proti telu a krvi, ale proti temným silám, ktoré stojia za určitými ideológiami, a to aj (alebo špeciálne?) v euroinštitúciách.

Európsky parlament, alebo európske inštitúcie sú pre nás dosť vzdialé a majú aj medzi kresťanmi "zlú povest". V čom vidíš zmysel svojej práce a svedectva v týchto inštitúciách?

Tiež som sa zamýšľal nad tým, prečo sa tak málo píše v médiách o týchto inštitúciách. Je dobré mať poznanie. Ak chýba poznanie, máme tendenciu si prikrášľovať, alebo naopak démonizovať a zatracovať. Každá moc, autorita, vláda (pozemská alebo duchovná) je od Boha, od Noho dostala poverenie vládnutu. Ale vieme, že neudržala svoje postavenie a chce vládnutu sama a bez Boha (ako Boh) a vyžaduje od nás bezpodmienečnú poslušnosť. Taktoto ako kresťania nemôžeme akceptovať. Je biblické podriaďovať sa vrchnosti, ale ak nás bude nútiti k bezbožnému životu alebo hriechu, to nesmieme prijať, lebo máme poslúchať zvrchovaného Vládcu. Biblia hovorí konkrétnejšie - viac sa báť.

Zmysel svojej práce vidím dvojaký.

Za prvé, ako každý pracujem, aby som mal na živobytie pre seba a svoju rodinu. Ale to by bolo málo, teda pracujem aj, aby som

popri tom vydal svedectvo o Božom kraľovaní, či už v rozhovoroch pri práci s mojimi neveriacimi kolegami, alebo povzbudením bratov a sestier tiež pracujúcich v mojom okolí a dosahu, či na nižších alebo vo vyšších pozíciiach.

A tiež hľadám Božie vedenie a modlím sa o Božiu múdrost vo svojej každodennej pracovnej administratíve a rozhodnutiach.

Viem, že koordinuješ a vedieš modlitebnú skupinu kresťanov v Európskom parla-

memente.

Áno, je to pravda. Už tomu bude 7 rokov, keď som začal zvolávať kresťanov na modlitby v Európskom parlamente každý piatok od 13,00 do 14,00 hod. Stalo sa to na základe popudu od Ducha Svätého. Z Jeho milosti som pochodeň zodvihol a nesiem s ďalšími až doteraz. Začínať som sám a nevedel som, čo mám tú celú jednu hodinu robiť. Pán mi povedal: „Čo máš v ruke, to sa modli.“

Tak som si otvoril Božie slovo a modlil sa. Aj som si ľahol na zem pred Ním a modlil sa, že keď On ma zavolal, nech aj koná. A konal.

Stretávame sa kresťania z európskych inštitúcií alebo návštěvníci, modlitebníci, pastori, vedúci rôznych kresťanských združení. Budú to už stovky kresťanov, ktorí sa sem na našu skupinku prišli modliť z celého sveta. Jeden farár sa ma raz opýtal, že čože sa už môžeme modliť v Bruseli? Vedť to je Babylon!

Nuž, môžeme sa modliť Božie slovo. Tam je množstvo modlitieb, to je základ. Keď sme sa išli modliť za situáciu okolo Brexitu, Boh mi dal na srdce, aby sme sa nemodlili svoje politické názory alebo presvedčenia, ale Božie slovo. Proti mocnostiam rozdelenia,

deštrukcie a proti mocnostiam zjednotenia proti Bohu. Keď sme sa modlili za Sýriu, modlili sme sa nielen za ochranu kresťanov, ale aj za to, aby zostali verní až do konca, aby ich viera posilňovala, keď prechádzajú ľahkým súžením, a tiež aby z každej prelajatej kvapky krvi Pán dal 100 nových znovuzrodených kresťanov. Inokedy sme sa modlili na kolenách pred Bohom a zrazu jedna staršia sestra čiernoška hovorí: „Prosím, modlite sa po slovensky, chceme počuť slovenčinu!“

Jedna sestra zo Slovenska sa modlila slovensky a ja som prekladal do angličtiny. Pre mňa to bol silný moment. Ľudia, ktorí veľa nevedia o Slovensku, ale Boh im dá do srdca, čo je na Jeho srdci. Na Jeho srdci je aj Slovensko, aj Čechy, aj Európa, celý svet. On chce spasieť ľudí, a tým osláviť svoje meno v Kristovi. Keď pristupujeme k Bohu na modlitbách, musíme veriť, že On je a že odplatí tým, ktorí Ho hľadajú. Bez vieri nie je možné účinne sa modliť. Chodenie vo viere je uchvacujúce.

Ako prebieha „duchovný život“ v takom EP? Neobmedzujú vás?

Už v máji roku 2014, vyšiel Rozsievac s mojím článkom s názvom *Môže byť aj v Babylone (Bruseli) niečo dobré?* (<https://www.baptist.sk/download/rozsievac/rozsievac201405.pdf>), kde som písal o niektorých stretnutiach kresťanov v Bruseli. Európske modlitebne raňajky sa konajú každoročne začiatkom decembra v Európskom parlamemente (EP). Ich cieľom je povzbudzovať a upevňovať vzájomné vzťahy na slávu Pána Ježiša Krista. Ekumenické modlitebne raňajky v Štrasburgu sa zas konajú počas plenárneho zasadnutia EP v Štrasburgu, kde sa na spoľočných modlitbách k Pánovi Ježišovi stretávajú poslanci, zamestnanci EP a hostia. Tu v Európskom parlamente som sa zúčastnil viacerých konferencií a seminárov týkajúcich sa prenasledovaných kresťanov, slobody vierovery, situácie v Izraeli a regióne okolo neho, tém súvisiacich s kresťanskou vierovery, prínosom kresťanstva a jeho hodnot pre spoločnosť. Zatiaľ máme relatívnu slobodu vierovery, ale treba si uvedomiť, že duch antikristov nezmizol ani skončením 2. svetovej vojny, ani smrťou Stalina, ani pádom železnej opony, ani nežnou revolúciou, ani vstupom do EÚ. Duch antikristov pôsobí

stále v synoch bezbožnosti a skrže nich na celom tomto svete.

Ked si vstupoval do politiky, tak si mal určité očakávania. Teraz si už zabehnutý. Vieš povedať rozdiel medzi tvojimi očakávami a realitou, ktorú žiješ? Čo to prekvapilo pozitívne, čo negatívne?

Mal som jediné očakávanie, a sice čakal som na Pána, ako/kam ma bude viesť. A v tomto zmysle na Noho očakávam stále, aj dnes, pričom lokalita, kde sa aktuálne nachádzam, nerozhoduje.

Každé povolanie má svoje špecifiká. Čo je pre Teba, ako krestana, najťažšie (najväčším pokušením) pri práci, ktorú robíš?

S čím najviac zápasím, je správa môjho času, veľmi rýchlo tu plynne čas. Niektoré stretnutia máme naplánované už aj 2 roky dopredu. Ale táto epidémia nedostatku času je, myslím, už na celom svete. Modlím sa, aby mi dal Pán múdrost a poznanie Jeho vôle na každý deň. My krestania môžeme urobiť veľa dobrých vecí, ale Pán chce, aby sme konali, čo vidíme konáť Jeho. To sa modlíme aj pre krestanov v európskych inštitúciach, aby mali múdrost pri práci, aby im Boh odhalil pohnutky v pozadí (napr. pri tvorbe zákonov alebo pozmeňovákoch), aby mali odvahu hovoriť pravdu a svedčiť o jedinej Nádeji aj pre EÚ, ktorá je v Kristovi.

Ako sa ti darí zladiť svoju prácu so súk-

romným životom? Máš dosť času na svoju rodinu, koničky?

Dnes žijeme rýchlo, ale, rozmenené na drobné, každý máme k dispozícii rovnakých 24 hodín (a tak aj ja). Snažím sa nezabudnúť v početných praktických povinnostach a požiadavkách, ktoré na nás tento svet kladie, a nestrácať z myse, Kto má byť vždy na prvom mieste a Komu patrí všetko, čo máme – teda aj nás čas. Prípomíname si aj s rodinou každý večer na modlitbách, že my sme nádoby, cez ktoré nás Pán chce konáť svoje dielo. Ja aj moja rodina, naše telá aj nás čas, patrime Jemu, sme údmi Jeho tela, a preto nech On nám dáva múdrost a poznanie, ako s tým zaobchádzať.

Máš aj nejakú službu v z bore, v cirkvi?

Áno, mám. Tu v Bruseli som navštívil niekoľko zborov. Boh ma zaviedol aj do černošského zboru ADV pastora Toniho Silasiho. Tu sa mi otvorili dvere pomáhať pri službe ľuďom pastoráciou a modlitbou. V roku 2014 sme spolu s manželkou dostali príležitosť vysteňovať spolu s pastorem a jeho tímom na misijný výjazd do Konzkej demokratickej republiky, kde sme mohli pomôcť prakticky (moja manželka v nemocnici), tak aj duchovne (evangelizácia,

pastoračné návštevy). Videl som, koľko biedy, nemocí, poviázania je medzi ľuďmi, aj veriacimi. Ale aj hladných ľudí po Bohu. A to vidím aj dnes, a viem, že Ježiš je živý aj dnes. Aj dnes dáva spasenie, vytrhuje zo súženia, uzdravuje, oslobozuje. Pred Ním musí každá temná sila poklaknúť. Pamätam si, keď brat kazateľ Pavol Hanes pred 25 rokmi vyučoval a povedal asi toto (parafrázované): „Ked vidíme tú biedu okolo seba, naše srdce ide puknúť, lebo by sme chceli pomôcť (ovocie Ducha), ale nemáme ako, nie je to v našich silách. Vtedy k nám prichádza Duch Svätý na pomoc a dáva svoje nadprirodzené dary pre službu druhým.“

Rozhovor pripravil Ján Szöllőss

Závazná rozhodování

Krestané si kladou otázky ohľadně svého zapojení do veľkého politického života. Odpovedi na nej sú protichúdné.

Na jednej strane sú ti, ktorí sú presvedčení, že krestan nemá mít tie spoločného s veľkou, veľkou alebo politickou správou státu - ti dokonca odmitají i voliť. Na druhej strane krestanské skály sú ti, ktorí k kazaniu ovlivňujú své posluchače natolik, že jim navrhujú, koho mají voliť nebo jak sa mají zapojiť do krestanských aktivít.

Tato krajnosť sa týka viac zámořského než evropského krestanstva. Pesto není tak davná doba, kdy státní moc spolu s většinou cirkví uvaľovala politický tón i v Evropě. Další problém môže nastat, když některí krestané vztahují jistý výklad biblického proroctví do kontextu doby, v níž práve žijí. To vše se dělo a děje i dnes.

Vymezení pojmu „Politika“. Internet, viz http://eridanus.cz/_e-learning/vsmvv/filosofie/

Glossary/
Politika.htm definuje heslo „Politika“ následovně:

„Politika z řeckého polis – město, politické techné – správa

obce je proces a metoda závazného rozhodování určité skupiny lidí s pluralitními zájmy a názory. V rámci těchto kolektivních rozhodnutí je politika uměním spravovat věci veřejné, uměním řídit určitou skupinu lidí

„Víme, že jsme z Boha, kdežto celý svět je pod mocí zlého“ (J 5, 19).

(stát) a hájiť zájmy jedné skupiny (jednoho státu) vůči druhému, vytváret a udržovat vzťahy mezi těmito skupinami (státy).“

Dále na <http://tomlery.txt.cz/clanky/61857/zsv-4b> se k tomu dodává:

„Pokud pluralita názorů a zájmů neexistuje (v nevyvinutých společnostech), nebo může být uplatněna (v totalitních společnostech), nemůže dojít k politickému rozhodnutí. Prostředkem politiky je politická moc, kterou lze získat bud demokratickými prostředky, nebo násilím.“

Jak vidíme, politika a věci veřejné tak, jak je chápeme, nemají na první pohled nic společného s vírou. Pesto můžeme říci, že duchovní stav společnosti a správa věcí veřejných, tedy politika, jsou spojené nádoby, které se vzájemně ovlivňují a doplňují.

Tak, jako byla veřejná politika komunistů ideologicky ovlivněna evolučním ateismem, stejně silně byla propojena veřejná politika

města Ženevy v polovině 16. století s kalvínským reformovaným křesťanstvím.

Podobně dnešní správa veřejných záležitostí v české kotlině je věrným obrazem propojení výkoné moci s duchovním stavem většiny našeho národa. Nemůžeme se vyhnout záveru, že politika, tj. správa veřejných věcí a duchovní stav světa, státu, národa, kraje, města, obce,

rodiny nebo jednotlivce se vzájemně ovlivňují.

Kdo za politikou stojí?

Svetová politika je závislá na duchovním stavu světa. Ideální společnost neexistuje. Žádný věřící, který je znovuzrozen z Ducha svatého, by neměl být překvapen stavem světa, protože:

„Víme, že jsme z Boha, kdežto celý svět je pod mocí zlého“ (J 5, 19).

Kdo žije bez Krista a poslouchá toho zlého, satana, dábla, neznájinou volbu a slouží bohu tohoto světa, který je mu i otcem.

„Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak, než lhát, protože je lhář a otec lží“ (J 8, 44).

„Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl, aby jim nevzalo světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím“ (2 K 4, 4).

Jméno „bůh tohoto světa“ představuje toho, koho lidé světa poslouchají. To je zřejmě z následujícího verše: „I vy, kdo jste dnes v Kristu, jste byli mrtví pro své viny a hríchy, v nichž jste dříve žili podle běhu tohoto světa, poslušní vládce nadzemských mocí ducha, působícího dosud v těch, kteří vzdoruji Bohu“ (Ef 2, 1-2). Biblický Bůh je Bohem jen tomu, kdo Jej poslouchá. Kdo Boha poslouchá, ten je také Jeho dítětem. „**Kdo zvítězí, dostane toto vše, já mu budu Bohem a on mi bude synem**“ (Zj 21, 7).

Zde vystupují dvě hierarchická panství vlivu, z nichž vládce jednoho panství - dábela je pod naprostou a svrchovanou kontrolou Vládce druhého panství - Boha.

Jak mohou kresťané prosazovať biblické hodnoty?

V každodennom živote v tle nás obklopuje svet, jehož pánom je ten zlý. Všichni jsme objektem i subjektem politických rozhodnutí a nikdo z nás se jim nemôže vyhnúť. Nevyzývám k občanskej pasivite a nezájmu o dneň kolem nás.

Má byt kresťan veřejně činný?

Samozrejme! Kresťan má byt především odpovědným a příkladným občanem. Svou případnou veřejnou politickou funkci ať vykonává v Boží bázni. Co je císařovo, dá císař, co je Boží, Bohu. Nikdy však nesmí ve své veřejné funkci ztratit mravní principy, které mu uložil sám Pán Ježíš Kristus. Pavel to vystihuje nejlépe:

„Tém, kteří jsou bez zákona, byl jsem bez zákona, abych získal ty, kteří jsou bez zákona - i když před Bohem nejsem bez zákona, neboť mým zákonem je Kristus“ (1 K 9, 21).

Jestliže je kresťan ve své veřejné funkci nucen opustit Kristův zákon, ať funkci složí:

„Nepřidáš se k většině“ (Ex 23, 2).

Bude-li věřící pronásledován, protože jeho hodnoty odporují politickým hodnotám světa, ať se chopí příležitosti a ukáže na jedinečnost Krista a evangelia:

„Boha je třeba poslouchat, ne lidi“ (Sk 5, 29).

To, že se máme starat o bližní, slabé, vdovy, sirotky, trpící, nemocné... to vše by mělo být pro kresťana samozrejmé. Kresťané by si měli uvědomit (protože jsou královským kněžstvem Boha všemohoucího), že se jich týká především duchovní zápas o duše nespasených.

Většině probíhá a bude probíhat dál duchovní a politický boj. Kresťané mají žít a hlásat Boží slovo Boží duchovní silou Božího Syna tak, aby byli světlem pro ty, kteří ještě žijí v zajetí tmy. Zaměřme se na to, aby naše rodiny, církve, sbory byly obrazem Božího království v nás. Nenabídneme-li znesvářeným stranám Kristovu duchovní cestu pokoje, ať už jde o věřící nebo nevěřící, potom se nutně staneme pouhou součástí nějaké skupiny s politickými ambicemi.

„Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapříšáham pro jeho příchod a jeho království: Hlásej slovo Boží“ (2 Tm 4, 1).

Náš duchovní boj skončí až druhým příchodem Pána Ježíše Krista. Než se to stane, budeme odpovědnými občany, voliči, zaměstnanci, zaměstnavateli. Nebudeme lhostejní k Božímu slovu ani vůči svému okolí. Radujme se z pronásledování pro Boží věc, přijímejme je s pokorou a nadějí, že nic není ztraceno, naopak.

„Všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí“ (Ř 8, 28).

Pramen (v tomto článku částečně opravený): <http://www.reformace.cz/zod/krestan-politika-cislo-96>

Marek Krajčí a politika

Detský kardiolog, zakladateľ a predseda správnej rady platformy Krestania v meste, v súčasnosti poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, člen zdravotníckeho výboru.

Do NR SR kandidoval ako nezávislý za hnutie OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti.

Hudobník, skladateľ a textár, laureát najvyššieho samosprávneho ocenenia - Ceny primátora hl. mesta SR Bratislavu za pomoc ľuďom v núdzi. S manželkou Kamiliou má 5 detí.

Je zakladateľom a predsedom správnej rady platformy Krestania v meste, ktorá v Bratislave prepája viac ako 30 spoločenstiev, kresťanských komunit a rôzne mimovládne organizácie. Práca, ktorú rozvinul, je založená na priateľských vzťahoch a stala sa základom pre realizáciu mnohých spoločných podujatí, benefičných koncertov, verejno-prospešných a charitatívnych akcií s dosahom na celú spoločnosť.

Medzi najznámejšie projekty platformy patrí jej festival Milujem svoje mesto, počas ktorého stovky dobrovoľníkov pomáhajú núdznym, sociálnym zariadeniam a v spolupráci s mestskými časťami čistia a revitalizujú verejné priestranstvá, parky a lesy.

Krestania v meste si získali celospoločenské uznanie aj za svoju obetavú pomoc ľuďom bez domova. Celoročne, niekolokrát týždenne im varia z vlastných zdrojov – takmer s dvesto dobrovoľníkmi. Ľudí bez domova sa snažia postupne, osobným záujmom a priateľstvom socializovať, prinášať im pracovné príležitosti. Na jeho podnet vznikol v roku 2008 Kresťanský komorný orchester ZOE, s ktorým zorganizoval množstvo benefičných koncertov na podporu rôznych charitatívnych projektov. Je členom správnej rady Nadácie Dobrá budúcnosť a nádej zameranej na pomoc sirotámu Ugande a Mjanmarsku.

Marek Krajčí je držiteľom najvyššieho samosprávneho vyznamenania – Ceny primátora hlavného mesta SR Bratislavu za rok 2014 „Za nezíštnú a účinnú pomoc ľuďom v núdzi“

prostredníctvom charitatívnych a dobrovoľníckych aktivít v Bratislave i za hranicami mesta.“

Mohol by si v krátkosti popísat svoju cestu vieri? Ako si spoznal Pána Ježíša a aký dosah to malo na Tvoj ďalší život a službu?

Vyrastal som vo veriacej rodine a od malička som s rodičmi navštievoval náš cirkevný zbor na Palisádach. Absolvoval som besiedku, dorast, mládež. S rodičmi sme mávali rodinné skupinky, chodili sme na rodinné tábory.

Už ako dorastenec som chodil pravidelne aj na biblické hodiny. Svoj život som odovzdal Pánovi Ježíšovi po evanjelizačnej výzve brata kazateľa Janka Kríšku, keď som mal 10 rokov. O rok nato som sa nechal na vyznanie svojej vieri pokrštíť. Neskor som v živote čelil pochybnostiam, či prejavu Ducha Svätého a Jeho krst, tak ako oňom píše Božie slovo, súrealitu aj v súčasnej dobe. Boh ma však nenechal v pochybnostach a na mládežníckom tábore ma pokrstil Duchom Svätým tak, ako sa to udialo aj apoštolom v Skutkoch.

Stalo sa to, keď sme sa ako bratia spoločne modlili. Od toho momentu, vystrojený mocou z výsosti, som začal aktívne slúžiť druhým. Odišiel som na misijnú cestu s organizáciou OM (Operation mobilization) a následne sme spolu so svojimi obrátenými spolužiakmi a priateľmi z mládeže založili skupinku, s ktorou sme 2 roky chodili pravidelne evanjelizovať do ulíc Bratislavы. Miloval som chváliť Boha piesňami, robil som tak aj u nás v zbere, no túžil som aj po tom, aby sme Pána mohli chváliť aj mimo modlitební.

V roku 1993 sme začali s tímom súrodencov z rôznych zborov organizovať Koncerty modlitieb a chváli nášmu Pánovi Ježíšovi Kristovi v rôznych kultúrnych domoch po celej Bratislave. Na tieto podujatia chodili stovky kresťanov, vďaka nim sme organizovali modlitebné skupinky na školách a internátoch, neskôr verejno-prospešné brigády. Keďže

sme zistili, že na koncerty chodí aj veľa ľudí z iných miest Slovenska, rozhodli sme sa každoročne organizovať aj Celoslovenské konferencie modlitieb a chvál. Na nich sme už účastníkov vystrojovali aj Božím slovom, odovzdávali im rôzne zručnosti počas seminárov a workshopov. Hlásali sme evanjelium Božieho kráľovstva, povzbudzovali kresťanov, aby boli svetlom a soľou v našej spoločnosti. Po desiatich rokoch tejto služby dozrel čas, aby sme spolu s kazateľmi, pastormi a farármi v Bratislave založili platformu Kresťania v meste. Našu viziú o tom, že cirkev Pána Ježiša Krista zasahuje svoje okolie, sme začali aj spoločne prakticky naplniť. Cirkev v Bratislave začala slúžiť núdznym, prakticky pomáhať mestu, čo nezostalo nepovšimnuté obyvateľmi a predstaviteľmi mesta.

Je zrejmé, že Tvojím dôrazom bolo, aby sa kresťania angažovali aj vo veciach verejných. Ale ako si sa dostal do politiky? Tradičný pohľad je, že kresťan nepatrí do politiky, ak, tak možno do komunálnej. Čo ťa presvedčilo o tom, že máš íst do tejto „vysokej“ politiky?

Do akejkoľvek politiky som nemal záujem vstúpiť. Avšak jedným z mojich presvedčení je, že kresťania majú spolupracovať na každej úrovni našej spoločnosti a tam prinášať zmenu, máme byť svetlom a soľou tam, kde nás Pán postavil. A preto som cielene podporoval kresťanov, ktorí sa rozhodli politike venovať. O vstupe do nej som musel väčne uvažovať až po tom, ako som k tomu dostal prorocké slovo. To som však bral s veľkou rezervou. Keď som následne po krátkom čase dostal pozvanie kandidovať vo voľbách do Národnej rady, musel som svoj postoj meniť. Pán si ma v mojom živote viedol cez rôzne križovatky. Vedel som, že Mu môžem dôverovať. Rozhodlo aj to, že som videl širšiu perspektívku kandidovať s ďalšími kresťanmi ako nezávislí poslanci, teda môcť zostať v parlamente sám sebou. Ale pravdu je aj to, že potom som sa modlieval, aby som sa do parlamentu nedostal, ak to nie je Božia vôľa pre mňa.

Väčšina ľudí, žiaľ, aj kresťanov, na politiku nadáva. Ako sa s tým vysporiadavaš?

Nadávať na niekoho samozrejme nie je správne, ale ja im rozumiem. V politike nám chýbajú skutoční lídri, ktorí budú slúžiť druhým. Politiku politici, žiaľ, častokrát využí-

vajú na svoje osobné obohatenie či mocenský prospech.

Veľmi by som si želal, aby v parlamente sedeli ľudia, skutočné osobnosti a autority, ktoré svoje životy zasvätili službe druhým do tej mieri, že tak ako duchovní, lekári či učitelia budú mať v očiach verejnosti úctu a vďaku. A práve preto by mali íst do politiky aj kresťania, aby tam svietili a boli pre ľudí a našu krajinu požehnaním. Nastavenie, že Božie deti nepatria do politiky, je nesprávne a dôsledkom takého postoja je aj politika tam, kde teraz je. Prenechali sme ju zlému, ktorý túži po moci a autorite.

Už si rok v politike. Vieš povedať ako sa twoje očakávania líšia od reality, ktorú teraz žiješ? Čo ťa prekvapilo pozitívne, čo negatívne?

Ako nováčik som vstupoval do Národnej rady s rôznymi ideálnymi predstavami. To, čo ma asi najviac zaskočilo, je spôsob reálizovania súčasnej politiky. Častokrát ide o divadelné predstavenia poslancov, tie najlepšie predstavenia potom vysielajú médiá. Naopak, niekedy výborné odborné návrhy a témy v médiách nezaznejú vôbec. Nehovoriac o tom, že diskusia v pléne Národnej rady nemá takmer žiadny vplyv na zmenu či pozmenenie predkladaných zákonov. Tie vládne a od vládnych poslancov prechádzajú, opozičné sú v láske väčšinou zamietané. Zo strany vládnych poslancov o diskusii v pléne v podstate ani nie je záujem, poctivo sa zúčastňujú len hlasovanie, aby vláde všetko prechádzalo tak, ako má. Napriek určitej nezdravej súťaživosti mojich niektorých kolegov som naopak príjemne prekvapený poslancami v klube OĽaNO. Snažia sa pracovať pre ľudí a verím, že aj keby mali rozhodovať o miliónoch, nespreneverili by sa tomuto poslaniu.

Každé povolanie má svoje špecifiká. Čo je pre teba, ako kresťana, najťažšie pri práci v politike?

Asi ten nápor rôznorodých povinností a tlačov z rôznych strán, ako aj strata časti súkromia. Aby ma to nezomlelo a tiež aj nestiahlo niekde mimo Božej vôle. Uvedomujem si, že som vo svete, ale nie som zo sveta, a preto častokrát musím íst aj proti prúdu. Práca opozičného politika je žiaľ do veľkej miery bez možnosti niečo reálne ovplyvniť. A to človeka aj frustruje, najmä keď som bol zvyknutý vidieť praktické ovocie svojej služby.

Čo zatiaľ hodnotíš ako niečo, čo sa ti podarilo? Z čoho máš vo svojej práci najväčšiu radosť?

Verím, že Boh má svoje dôvody, prečo ma do politiky poslal. Chcem mu ostať verný vo svojom počináni a ďalej sa nechať viesť do Božích zámerov, ktoré má s mojím životom. Nevidíme hned ovocie, nevidieť hned pravý dôvod, prečo nás Boh poslal na to, či ono miesto. Dôležité je však mať istotu, že tam, kde sme, sme z Božej vôle a robiť si príkladne a zodpovedne svoju prácu. A to sa snažím. Teraz ešte stále nasávam nové veci, zoznamujem sa s tým, ako veci fungujú. Každodenne spoznávam, ako ma Pán vedie a dáva mi múdrost k správnym reak-

ciám a poznanie, do čoho sa pustiť, a do čoho nie. Svoju prácu zameriavam najmä na problematiku zdravotníctva, sietujem ľudí, s ktorími pripravujeme reformu. Takisto sa zameriavam aj na rodinnú politiku. Mávam možnosti stretnať sa so zaujímavými ľuďmi, vyjadrovať sa k rôznym rozhodnutiam, vystupovať v médiách, prijímať rôzne pozvania. Radosť mi urobilo aj to, keď som minulý rok v máji na pôde parlamentu založil Skupinu spojencov Izraela, do ktorej sa prihlásilo 22 poslancov zo všetkých politických strán s výnimkou LS NS.

Je ďaľšie zladiť prácu politika či lekára so súkromným životom? Máš viac alebo menej času pre svoju rodinu?

Moja rodina je mojou prioritou. Mám 5 detí, doma musím veľa pomáhať, vnímam, ako deti potrebujú aj otcovské usmernenia a môj čas s nimi. A veľmi rád priznávam, že ma to baví, a preto takmer všetok svoj voľný čas investujem do rodiny.

Venuješ sa popri práci politika ešte aj odbornej práci ako lekár?

To bola jedna z podmienok, aby som si mohol zachovať svoju prax detského kardiologa. A ako v Detskom kardiocentre, tak aj v klube som pre to našiel pochopenie.

Dozvedeli sme sa o Tvojej iniciatíve v oblasti zlepšenia fungovania zdravotníctva na Slovensku. Máš konkrétné plány?

Ako som už spomenul, v súčasnosti pracujem na reforme zdravotníckeho systému u nás. Zároveň sietujem kresťanov, pracujúcich v zdravotníctve a budujem tímy odborníkov, ktoré by sa vedeli vyjadrovať k jednotlivým problémom slovenského zdravotníctva a navrhovať ich riešenia. Pokiaľ sú medzi čitateľmi Rozsieváča zdravotníci, ktorí by sa radi zapojili, poteším sa, keď ma budú kontaktovať.

V našom parlamente sú aj ďalší znovuzrodení kresťania. Máte príležitosť aj na spoločné stretnutia, modlitby, chvály?

Áno, modlitby s čítaním Božieho slova mávame počas prebiehajúcej schôdze pravidelne každú stredu cez obedňajšiu prestávku. Chodí tam do 10 poslancov, najmä z klubu OĽaNO. Chvály s modlitbami zase druhý utorok v kinosále Národnej rady. Okrem toho sa modlitby s poslancami organizujú aj každú druhú stredu ráno na Záhradkách ulici, ale príležitosťne aj počas parlamentných ráňajok či iných podujatí.

Máš ešte čas aj na službu v z bore, v cirkvi?

Vždy som rád slúžil v z bore, no teraz už viac prijímať pozvania k službe slovom do iných zborov a spoločenstiev.

Verím, že aj to má byť súčasťou mojej služby ako poslanca Národnej rady. Iní chodia do regiónov za ľuďmi na rôzne podujatia. Ja tento čas rád trávim medzi Božím ľudom, aby som ho povzbudzoval na ceste za Pánom Ježišom. Však celý môj život a životná cesta hovoria o mojej vášni pre Božie veci a Božie kráľovstvo v našej krajine. A len pre tento dôvod som aj tam, kde teraz som.

Rozhovor viedol Ján Szöllőss

Habánske dedičstvo - Umenie šťastného života

„Obráťte sa...“

Týmto zvolaním začal Ježiš svoje pôsobenie a hned' vo svojej „Kázni na hore“ zvestoval z ôsmich bodov pozostávajúce základné zákony Božieho kráľovstva, týkajúce sa pojmu blaha (blaženosť), platné aj na zemi.

V živote Kristových nasledovníkov sa tu najlepšie odzrkadluje význam zmeneného (obráteného) života.

Ježišovo učenie sa pre dnešného človeka možno zdá prekvapujúcim. Jeho nasledovníci totiž majú porozumiť „šťastnému životu“ v úplne novom ponímaní.

Spasiteľ nepožaduje od svojich nasledovníkov nemožné, ale dáva im na vedomie, že sú ľudsky bez šance stat sa v duchovnom zmysle chudobnými, čistými, milosrdnými, pokornými, mierumilovnými. No keď sa odvážia veriť Jeho povzbudeniu, vyzdvihne ich spomedzi ľudských obmedzení a obdaruje ich šťastím Božích detí.

Vo viere je Ježiša Krista hrdinskí anabaptisti tvorili tretiu vetvu reformácie.

Všetci a všade sa snažili žiť podľa Biblie. Ako poznáu biblickú pravdu praktizovali krst dospelých na vyznanie svojej viery (ponorením), na čo poukazuje aj ich pomenovanie gréckeho pôvodu „baptizó“ – vnoriť, ponoriť.

Ich spoločenstvá podľa vzoru prvej jeruzalemskej kresťanskej cirkvi vytvárali tzv. habánske sídelné hospodárske domy (dvory), v ktorých sa sústredovali a ktoré spoločne vlastnili, spoločne v nich hospodávali, vykonávajúc na vysokej úrovni remeselné práce, a prežívali tu svoju vieru v každodennej snahe o bezvýhradnú chudobu.

Presvedčivo svedčili, že iba ten môže byť šťastný, kto iných obštastňuje.

Návštevníkom spomienkových dní na anabaptistov sa otvorila príležitosť, aby sa v improvizovaných habánskych dvoroch s odborne zdatnými pomocníkmi v dobových kostýnoch a naučili rôzne manuálne zručnosti pri výrobe dobových predmetov.

Popri oboznámení sa s manuálnymi zručnosťami (hrnčiarstvo) sa naskytla aj príležitosť oživiť vo dvoroch panujúce duchovno počas toho, ako účastníci pre seba, svojich príbuzných i širší okruh prítomných pripravili chlieb, pečivo a zákusky; habánske pečené jedlá; výrobky z ovčieho, kozieho a kravského mlieka, ako aj liečivé bylinkové čaje.

Spomienkové dni na anabaptistov v habánskych dvoroch okrem priopomínania a spomínania vytvárajú aj príležitosť na rozvíjanie umenia šťastného života.

Habánsky rodinný deň sa uskutočnil 12. 8. 2017 v Dunajskej Strede v rámci mestskej evanjelizácie organizovanej zborom BJB v Svätom Petre.

Akciu koordinoval br. kaz. Bálint Dóczé za účinnej asistencia spevokolu, dychovej hudby a chválospevovej skupiny.

Habánsky dvor na námestí pred kultúrnym domom zorganizoval kazatel Benó Ferencz a bol tvorený z dvora: pekárov, kuchárov a cukrárov; bylinkárov; remeselníkov a hrnčiarov; učiteľov detí.

Históriu a prínos habánov k reformácii prítomným priblížil vo svojej prednáške cirkevný historik Doc. Dr. Mészáros Kálmán, Ph.D., vedú-

ci katedry histórie Baptistickej teologickej akadémie z Budapešti. Evanjelizačný príhovor mal kazateľ Lajos Rácz z maďarského mesta Bicske. Vrcholom programu bolo vystúpenie žiakov umeleckej školy

z maďarského mesta Oroszlány, ktorí pod umeleckým vedením Marie Csakyovej predviedli kombináciu muzikálu, baletu a divadelnej hry „PRAVDA JE NESMRTELNÁ“.

Toto vystúpenie na veľmi vysokej umeleckej úrovni predstavilo história reformácie s dôrazom na rolu anabaptistov (novokrstencov) a habánov (hutteritov). Podľa vyjadrenia organizátorov podujatia by radi uskutočnili následne „Habánske rodinne dni“ v rôznych regiónoch Čech i Slovenska. Príslušné texty prednášok i muzikálu budú preložené a spracované na premietanie veľkoplošnou obrazovkou.

Bližšie informácie záujemcom: balintdocze@gmail.com

creativpress@creativpress.eu

Nádej spod Tatier

Nedávno ma zastavil jeden poslucháč Rádia 7 a opýtal sa ma: „A nejakú kántry skupinu v tom RETRO klube nemáte?“

„Akože nie,“ pohotovo som zareagoval. Vedel som sice, že v archíve nášho Rádia som doteraz nič také nenašiel, ale dobre poznám nádherných a zapálených kresťanov, ktorí sa práve takýmto piesňam venujú. Poznám ich až tak dobre, že mi raz dovolili si s nimi aj zahráť. Len tak trošičku, aby som to veľmi nekazil.

Vieme, že pieseň dokáže poslucháča osloviť veľmi hlboko, a to hlavne vtedy, keď tomu interpretovi verí. Teraz si predstavte, že na pódiu nevystúpi len jeden, ale až šest zrelých, znovuzrodených a Bohu oddaných mužov a jednomyselne vo svojich piesňach vyjadrujú, prečo sa rozhodli ísiť po Bozej ceste, a vrelo to odporúčajú všetkým ostatným. O pár dní som už bol v kontakte s vedúcim skupiny NÁDEJ spod Tatier Ľubom Sirkovským, a tak som sa o skupine dozvedel veľmi rýchlo to, čo ma práve najviac zaujímalo.

Obyčajne o skupine veľa napovie už aj samotný jej názov. Aj keď ich pomenovanie nie je tajomné, predsa som sa radšej opýtal, prečo sa volajú Nádej spod Tatier. Hned z prvej ruky som sa dozvedel, a na každom ich koncerte o tom hovoria, že ich cielom je poukázať na Nádej, ktorú ľudstvo má práve v živom Ježišovi Kristovi. Tá druhá časť názvu úplne jasne všetkým oznamuje, že členovia skupiny bývajú, pracujú, stretávajú sa a nacvičujú pod nádhernými slovenskými velhorami. Pôvodne pochádzali z tradičných a veľmi známych podtatranských miest. Začínali asi pred dvadsiatimi rokmi a schádzali sa zo Štôly, Batizovce, Mengusovce a Popradu. Za

tie roky sa vystriedali mnohí, ale základom zostali Jožko Pitonák, Milan Šoltýs a Ľubo Sirkovský.

To, že naozaj oslovujú ľudí, ktorí potrebujú pocítiť Boží dotyk, dokazuje aj to, že často navštievujú Liečebný ústav na Prednej hore, kde sa liečia ľudia závislí od alkoholu, drog i počítacových hier. Samozrejme, že neostáva len pri spievaní, ale venujú sa tým ľuďom aj osobne. Raz prišiel za nimi jeden pacient a priznal sa, že je závislý od alkoholu. Chcel vedieť, od čoho sú závislí oni - členovia skupiny. A tu sa im otvoril priestor a mohli vyznávať, že aj oni sú vlastne závislí. Ale od Boha.

Skupina vydala už dve CD. To prvé malo názov Na ceste a druhé Správnu cestou. Aj keď už slovo cesta, v oboch názvoch, jasne naznačuje ich tematické zameranie, trochu viac mi o tom porozprával Ľubo. „Na koncertoch často hovoríme, že nás život je ako cesta, ktorá sa niekde začína a niekde končí. A je jedno, či je tá cesta dlhá, či krátka, či je to diaľnica alebo polná cesta. Každá má svoj začiatok a svoj koniec. Presne tak je to aj so životom. Pri narodení sa život začína a smrťou končí. Niekoľko má život dlhý, niekoľko krátky, niekoľko je bohatý, iný chudobný, ale každý život sa raz musí skončiť. Na tejto ceste musíme robiť rozhodnutia, ktoré určujú, akým smerom budeme kráčať. Sú rozhodnutia menej i viacej dôležité, ale sú aj také, ktoré sú existenčné. To najdôležitejšie je rozhodnutie žiť s Bohom. Dovoliť Bohu, aby vstúpil do nášho života, odovzdať sa Mu, umožniť Mu, aby On vział do svojich rúk kormidlo nášho života, lebo len On nás môže viesť tou dobrou a správnu cestou. Lebo smer určuje On - Boh. Nezabúdajme, že cesta života sa rýchlo končí, ale večnosť je nekonečná.“ Zastavme sa a opýtajme sa, či aj my ideme tou správnu cestou.

Ak sa chcete o skupine Nádej spod Tatier dozvedieť viac a vypočuť si niektoré z ich piesní, otvorte si na stránke www.radio7.sk/archiv/retro-klub, alebo si kliknite priamo na adresu <http://www.radio7.sk/archiv/retro-klub>.

Na dvoch stoličkách

Na začiatok by som sa rád podčakoval tým, ktorí mi dali príležitosť napísť tento článok. Je mojou túžbou byť nápomocný mojim bratom a sestrám v Kristovi a dúfam, že prostredníctvom môjho svedectva sa tak môže stať. Taktiež chcem, aby ste vedeli, že sa necítim ako nejaký „super kresťan“, ktorého svedectvo je také dôležité, že si ho musíte prečítať. Skôr si myslím, že viaceré pokušenia, ktorými som prešiel, sú bežné, a to práve medzi mladými kresťanmi. Možno budú moje skúsenosti povzbudením pre tých, ktorí s podobnými pokušeniami zápasia, a možno ušetria niektorých od uskutočnenia tých istých chýb, ktoré som urobil ja. Pán Boh ma požehnal v tom, že som vyrastal v zbožnej kresťanskej rodine. Môj otec a mama ma učili o Bohu, čítali so mnou Bibliu a pravidelne každú nedelu som chodil s nimi do kostola. Nepamätam si čas vo svojom živote, kedy som v Bohu neveril. Ako som vyrastal, dozrievať aj moje vedomie a začal som Boha vyhľadávať sám. Osobný vzťah s Bohom sa stal veľmi dôležitou súčasťou môjho života, a ako som si plánoval budúcnosť, začal som rozmyšľať nad prácou pre Pána ako nad svojím povolaním.

Popri mojej vieri však vo mne vyrastala aj druhá stránka. Ako som tak vykročil ďalej do sveta, zdalo sa mi, že tí, ktorí konali zlo, boli napriek tomu požehnaní. Žalmista v Žalme 73 skvelo zhŕňa to, čo som cítil počas svojej mladosti: „*Závidel som totiž pyšným, ked som videl, ako si bezbožníci pokojne žijú. Ved ich nič netrápi, telo majú zdravé a vypasené. Lopotu smrtelníkov nepoznajú, nebývajú postihnutí ako iní ľudia.*“ Myslel som si, že tí okolo mňa, ktorí si užívali život v rôznych hriešnych radovánkach, mali omnoho lepší život a ja som mal pocit, že mi strašne veľa uniká. Tak som sa začal správať ako neveriaci, najprv iba v malom, ale po určitom čase som viac a viac zapadal do špinív hriechu. Začal som žiť hriešny život paralelne so životom vieri a neviel som v tom žiadny problém.

Čas plynul, dokončil som strednú školu. Písal sa rok 2003. Amerika bola vo vojne s Irakom ako súčasť vojny proti terorizmu. Cítil som, že by som mal odísť na vojnú a bojovať za svoju krajinu, takže som sa v osemnásťich rokoch zapísal do armády a odišiel do výcvikového strediska. Tým, že som bol vo svete sám, zodpovedný sám za seba, upevnila sa vo mne moja láska k Bohu, ale aj moja láska k svetu. Na jednej strane bol Boh so mnou vo všetkých tažkostach, bol môj najbližší priateľ, na druhej strane som si začal užívať ešte viac pôžitkov, ktoré svet ponúka. Žiaľ, že stále som neviel problém v súčasnosti týchto dvoch svetov.

Dva roky po mojom zápisu do armády som

sa veľmi zranil. Moje chodidlá, nohy a chráňiaci boli roztriedené a bol som ochrnutý od pása dolu. Strávil som sedem mesiacov v nemocnici. Počas tohto pobytu sa stal zázrak. Znovu som nadobudol čiastočnú kontrolu nad svojimi nohami, čo mi umožnilo chodiť. A čo je dôležitejšie, môj pobyt v nemocnici ma pritiahol bližšie k Bohu hlavne preto, že som bol odrezaný od vecí, ktoré roznechovali moje hriešne túžby. Prišiel čas, že ma prepustili z nemocnice a neskôr, zo zdravotných dôvodov, aj z armády. Bol som sám zo seba zmätrený, plný veľkých emocionálnych aj fyzických bolestí. Aby som sa tejto bolesti zbavil, rozhodol som sa hľadať radosť vo všetkých hriešnych veciach, po ktorých som dovtedy márnne túžil. Každodenné páarty, ožieranie, drogy, nevhodné vzťahy, materializmus ... Môj celý život bol sústredený len na seba samého. Pripomínam, že napriek všetkému som nikdy na Boha nezabudol a stále som Ho považoval za svojho blízkeho priateľa. Ale nedovolil som Mu, aby mal kontrolu nad mojím životom a nevedel som si predstaviť, že by sa to malo nejako zmeniť. Roky prešli a realita hriechu urobila svoje. Začal som pocíťovať menej a menej radosti z vecí, ktoré ma predtým robili šťastným. Všetky tie ponúkané pôžitky nemohli zaplniť prázdnosť, ktorú som mal vo svojom srdci. Začala ma premáhať beznádej. Niekedy som vyletel v hneve, inokedy ma sužoval smútok. Všetci tí „úžasní priatelia“, ktorých som si našiel pri žúrovani, ma opustili. Veci sa zhoršovali, až som bol dokonca zatknutý a poslali ma do basy. Královstvo svetských radovánok, o ktorom som sníval celý život a ktoré som si postupne vybudoval, sa začalo rúcať. Na úplné dno som dopadol v jednu noc vo svojom byte. Bol som sám a cítil som sa úplne prázdný a stratený - totálna prehra. Bolo to vtedy, keď som počul Boží hlas vo svojom srdci tak jasne, že to znelo skoro ako hlas vedľa mňa. Počul som, ako mi hovorí: „Už si skončil s týmto záhvatom? Pod, syn môj. Nebudem sa o teba deliť s týmto svetom.“ Vtedy som si uvedomil, že Boh bol so mnou, aj keď som sa Mu otočil chrbotom. Trpeživo na mňa čakal a bol pri mne, aby ma zachránil z tejto nočnej mory, do ktorej som ponáral svoj život. Vtedy som sa rozhodol, že budem nasledovať Pána Ježiša. Môj život sa začal meniť k lepšiemu. Áno, viackrát som sa potkol na ceste von z bahna hriechu, ale Boh bol vždy tam, zodvihol ma a znova povzbudil. Vyral ma z moci zla. Nie dlho nato som začal chodiť so Slovenkou, študentkou, ktorá bola u nás na výmennom študijnom pobytu. Krátko pred naším zoznámením sa stala veriacou. Po troch mesiacoch sme sa zasníobili, zo-

sobášili a začal som žiť nový život, ktorý ma priviedol k službe pastora. Stal som sa šťastným otcom troch nádherných detí. V týchto dňoch vela ľudí opúšta cestu viery, odvacia sa od kresťanstva. Jedným z dôvodov je argument, že uplatňovaním kresťanských zásad vo svojom živote veľa strácajú. Vraj im Boh odopiera skutočnú radosť života. Písem to pre tých, ktorí zápasia s týmto istým problémom. Kráčal som po ceste za svetskými radovánkami, po ceste od Boha a môžem vám povedať, že končí len prázdnosťou a zúfalstvom. To preto, že neexistuje nič na tomto svete, čo sa môže vyrovnáť vzťahu s naším všemocným Stvoriteľom, ktorý trpeživo čaká na nás a pomáha nám v našich zlyhaniach. Jedine Pán Ježiš Kristus – Spasiteľ a Záchrancu - nám ponúka pravý význam života, ON nám dáva silu všetko zniest, ON nás miluje tak veľmi, že bol ochotný zomrieť, aby odčinil naše hriechy. Iba Boh dokáže poskytnúť tú plnosť, po ktorej ľudstvo tak veľmi prahne. Bratia a sestry v Kristovi, pravú radosť nájdeme jedine v Bohu. Dôverujme Mu, nedajme sa zviesť satanom a hľadať radosti života v hriechu. Vyššie som citoval Žalm 73. Rád by som ukončil svoje svedectvo slovami žalmistu, ktoré som aj ja osobne prežil: „*Ked sa mi srdce roztrpčovalo a pichalo ma v ľadvinách, bol som hlupák, človek bez rozumu, bol som pred tebou ako dobytča. Ja však*

zostávam stále s tebou, držíš ma za pravice. Budeš ma viesť podľa svojho zámeru a potom ma prijmeš do slávy. Koho mám v nebi? Ked som s tebou, v ničom na zemi nemám záľubu. Aj keď mi chradne telo i srdce, Boh mi naveky bude skalou srdca i údelom. Tí, čo sa od teba vzdáľujú, zahynú. Znič každého, kto sa ti spreneverí. Mňa však Božia blízkosť blaží. V Pánovi, Hospodinovi, mám útočisko, preto ohlasujem všetky tvoje skutky.“

Boh nech žehná vám všetkým.

Trevor Clark Robinson
Evangelické lýceum, Bratislava

Lekce na celý život

Musíme se stěhovat ze západních Čech až na konec Moravy. Manžel jako duchovní byl převelen. Najali jsme velký stěhovák a naložili do něj všechny naše věci i s nábytkem a jeli. Manžel řídil stěhovák, já a máma naše osobní auto s dětmi a nejnutnějšími potravinami na cestu.

K večeru jsme zastavili v kempu, abychom pojedli večeři a nabrali benzín. Kemp byl slušně vybavený, a tak jsme se rozhodli zde přenocovat. Druhý den ráno manžel vstal, oblékl se a šel zkонтrolovat stěhovák. Za chvíliku přiběhl zpátky celý bledý a prohlásil, že nemůže stěhovák najít. „Co tím myslíš, že nemůžeš 5 metrový stěhovák najít?“ vyjekla jsem. Vzápětí jsem chtěla ta slova vzít zpátky – to když jsem viděla, jak se manžel rozechvěl. Naše malá Anička se rozplakala. Z tatínkova tónu dobře poznala, že si nedělá legraci. Začalo nám docházet, k jak vážné situaci došlo.

Následovalo několik překotných hodin. Přijela policie a vyptávala se na spoustu věcí. Telefonovali jsme stěhovací společnosti,

příbuzným a pojišťovně. Po tom hrdinském výkonu jsme se vrátili do motelového pokoje, abychom se nasnídali a sepsali seznam věcí, které jsme měli uloženy ve stěhováku. Zachvátily nás panika. Co budeme dělat? Jak vůbec přejížděme? Nemáme žádné úspory. Z čeho si pořídíme nejnutnější věci znovu?

Manžel navrhl, abychom se pomodlili. Spojili jsme naše ruce a vroucně prosili Pána Boha, abychom naši velikou ztrátu přežili, abychom z toho neonemocněli a aby nám naše věci byly vráceny. Pak jsme v naprostém tichu čekali. Neměli jsme vůbec nic, ani se do čeho převléct.

Odpoledne zavolala policie, že na malé odlehle silnici objevili náš stěhovací vůz. Naděje nás rázem vynesla do oblak! Když jsme však k opuštěnému vozu dorazili, našli jsme jen manželův psací stůl a bednu knih. Až později jsme si uvědomili, že nám zbylo jen tolik, aby mohl znova začít svou kazatelkou činnost.

Od té doby už uběhlo 10 let a pokaždé,

když si tu příhodu připomenu, znova a znovu mě udivuje, jaký ohlas měla naše situace mezi přáteli, sourozenci ve sboru i cizími lidmi.

Zaplavila nás milující účast mnoha lidí, která nakonec přinesla 26 000 Kč, oblečení, věci do domácnosti, potraviny, hráčky, elektrické spotřebiče a také příšly povzbuzující dopisy.

Jak to Pán Bůh lidem NAPOVĚDĚL?

Olga Michalová

jem sklenici, která se rozbila. Pořezal jsem si o ni ruku. Musel jsem odjet na pohovost. Když jsem se vrátil domů, viděl jsem, jak jdou lidé ze shromáždění.

A to **třetí varování** bylo rozhodující. Z odpolední směny jsem jel domů na skútru, a přejízděl jsem železniční přejezd. Závory byly zavřené, ale já jsem je objel a přejízděl jsem přejezd. Než jsem stačil přejet, přijel vlak a lokomotiva mne zachytily. Skútr se rozobil, ale mně se nic nestalo. Odtáhl jsem ho zpět do práce (bylo to nedaleko) a domů jsem šel ze Šumperka pěšky. Cestou jsem přemýšlel: Vlastně už jsem tu nemusel být, ale Bůh mne zachránil. Doma jsem poprvé poklekl, modlil se a děkoval Pánu, že mne předivně zachránil. Chvála Mu za to.

Od té doby jsem začal pravidelně chodit do shromáždění.

Při jedné schůzi KSČ jsem vrátil průkaz člena a vystoupil z této strany. To nebyla tehdy malá věc, mohli mě vyhodit z práce a mohl jsem z toho mít já i moje rodina mnohé těžkosti od tehdejšího politického režimu. Ale nic takového se nestalo.

Když měl bratr kazatel Kriško evangelizaci ve Vikýřovicích a vyzval shromáždění, kdo chce přjmout Pána Ježíše, ať zůstane.

Zůstal jsem a přijal tu velkou milost, že i za mne zemřel Pán Ježíš.

Pokřtěn jsem byl v roce 1976 bratrem kazatelem Tučkem a stal jsem se členem našeho sboru.

To, že jsem věřící, byly vyslyšené modlitby manželčiny maminky. Tak Bůh miloval mě, že i za mne dal svého Syna.

Dominik Smolka

Za vlády komunistů...

Narodil jsem se na Slovensku, kde jsem vyrůstal. Moji rodiče byli katolíci. V padesátych letech nás ve škole učili, že člověk pochází z opice a že není žádný Bůh. Já jsem taky podle toho žil. Stal jsem se předsedou mládeže (komunistické mládeže) a v devatenácti jsem vstoupil do KSČ (Komunistická strana Československa). Brzy na to jsem šel na vojnu, kde jsem nastoupil do poddůstojnické školy v Lešanech u Prahy. Po vojně jsem se seznámil s věřící dívkou, se kterou jsem si dopisoval, a po delším dopisování jsme spolu začali chodit.

Věřila v Pána Ježíše, kterého vyznávala.

Moje maminka mi domlouvala, že ta dívka je věřící a nebude se mnou chodit po zábavách, že budu neštastný, ale já jsem mamce řekl: „Až přijde k nám, získám si ji na svoji stranu.“ Svatbu jsme měli v Šumperku na radnici. Na svatbě vyprávěl manželčin tatínek, že měl vidění, jak se topíme v bahně, a slzy mu kanuly z očí - plakal. Po svatbě v neděli jsme šli do shromáždění (sbor BJB v Šumperku), kde sloužil bratr Kirschner a ten nás vyzval, abychom šli dopředu, kde se za nás modlil.

Za měsíc po svatbě se manželka přistěhovala za mnou na Slovensko, ale dlouho jsme tam nebydleli. Za půl roku, 10. 6. 1965 přišla

„Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život“ (Ján 3, 16).

velká povodeň, vylil se Dunaj, hodně domů popadal, i ten nás. Tu jsem si vzpomněl na tatínkovo vidění. Měsíc jsme bydleli ve školce, bylo nás tam několik rodin, kolem nás byla všeude voda - hodně vody. Po měsíci manželka odjela zpět k rodičům do Šumperka. Hodně vesnic bylo zatopeno. Nad každou vesnicí mělo patronát některé město, nad naší vesnicí měl patronát Šumperk. Při seznámení s nimi nám nabídli, že si zde můžeme postavit i dům. Postavili jsme jej ve Vikýřovicích.

Dnes to vidím jako Boží vedení. Manželka chodila do šumperského sboru, občas jsem s ní šel, ale moc se mi nechtělo. Jednou v neděli jsme se chystali do shromáždění a přijel můj bratr. Chtěl, abychom jeli s ním do Sobotína k mým rodičům. Manželka byla proti tomu, ale přesto jsme jeli.

Děti si hrály venku i nás čtyřlety Petr. Petr tam upadl a škaredě si zlomil ruku.

Když jsem nasedl do auta se synem v náručí, tu jsem si uvědomil, že když bychom šli do shromáždění, tak se to nemuselo stát. To bylo **první varování**. Pak jsem nějakou dobu občas chodil do shromáždění a až byla ruka zahojena, zase jsem přestal. Za nějakou dobu přišlo **druhé varování** a opět v neděli. Šel jsem do sklepa a shodil

Správcovstvo

Mal som dozornú službu na rote vojenského útvaru pri vchode na naše poschodie, keď prichádzal istý poddôstojník a požiadal ma, aby som mu niečo otvoril. Hľadal som klúče, hľadal, ale nikde som ich nemohol nájsť. Napäťe sa stupňovalo až do tej chvíle, keď ich on vytiahol zo svojho vrecka. Bola to dobrá lekcia, aby som sa snažil lepšie starať o to, čo mi bolo zverené.

Aj nás život, schopnosti a **všetko, čo máme, sú hodnoty, ktoré nám Boh zveril do opatery a správy** (Mat. 15, 14 – 29).

Božie slovo hovorí, že: „Hošpodinovi patrí zem i to, čo ju napĺňa, svet i tí, čo ho obývajú“ (Ž 24, 1). Boh nám túto zem prepožičiava na istý čas a potom zase ďalším po nás. Niekomu je zverené menej, inému viac. Sem patrí aj správa vecí verejných a štátnej správy, ktoré poznáme pod pojmom „politika“.

Slovenskému národu bolo zverené vzácne duchovné dedičstvo

Cyrila a Metoda, ako aj našich ďalších vzácných predkov.

Je to zakotvené aj v preambule Ústavy Slovenskej republiky a predstavuje klúčové hodnoty pre celú našu spoločnosť.

V skutočnosti sme si toto dedičstvo dobre nestrážili. V podstate sme ho stratili, a tým sme prišli aj o „klúče“ k našej krajine. Pri nežnej revolúcii v roku 1989 nám boli tieto „klúče“ vrátené, ale pre nedostatočnú duchovnú vyspelosť ich nás národ pri volbách sám vložil do nesprávnych rúk. Slová Pána Ježiša o falošných prorokoch, ktorí **prichádzajú v ovčom rúchu**, no vo vnútri sú draví vlci, platia aj v politike. Spomínany poddôstojník mi klúče vrátil, ale väčšinou to takto nekončí! Keď som pred niekol'kymi rokmi listoval v predvolebných zoznamoch, padol mi zrak na meno, za ktorým bolo uvedené zamestnanie „evanjelizátor“. To ma osloviло, pretože ľudia, ktorí sa takto otvorene hlásia k najvyšším hodnotám, môžu byť s najväčšou pravdepodobnosťou aj dobrými správcami. Preto som sa rozhadol, že tohto budem voliť. Prorok Daniel bol v Babylonskej ríši tiež vo vysokom štátnickom postavení. Čítame o ňom, že keď sa jeho nepriatelia usilovali nájsť proti Danielovi dôvod na obžalobu v úradnej

záležitosti, nemohli nájsť nijaký dôvod, ani zlý počin, pretože Daniel bol dôveryhodný a nedopúštal sa nijakej nedbanlivosti, ani zlého konania“ (Dan. 6, 5). Kde nájdeme takýchto správcov, ak nie medzi tými, čo sa hlásia k duchovnému dedičstvu našich predkov, vybudova-

nému na základe apoštолов a prorokov, kde je uholným kameňom sám Ježiš Kristus? (Ef 2, 20). Ďalším dôležitým poznávacím znakom je pravdivé spoznanie praktického života kandidátov. **„Po ovocí ich poznáte. Vari Oberajú z tŕnia hrozno, alebo z bodlačia figy? Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie a zlý strom rodí zlé ovocie“** (Mat 7, 15–17). Pán Ježiš je aj Kráľom králov a Pánom pánov. On má klúče pekla i smrti. Povedal: „Ked' príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy.

Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy. On oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeluje ovce od capov. Ovce si postaví napravo a capov naľavo. Potom kráľ povie tým po pravici: Podte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. ... Potom povie aj tým po ľavici: Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablu a jeho anjelom ... A tito pôjdu do večného trápenia, ale spravodliví do večného života“ (Mat 25, 31–46). V podobenstve o talentoch pán zveril svoje bohatstvo počas svojej neprítomnosti svojim sluhom. Keď sa vrátil, ocenil zodpovednosť každého dobrého sluhu a primerane ich odmenil. Povedal: „Správne, dobrý a verný sluha, nad málom si bol verný, nad mnogým ta ustanovím. Vojdi do radosti svojho Pána“ (Mat 25, 14–29). Tu sú uvedené tri odmeny pre verných správcov: Prvou bude Božia pochvala, dalšou bude povýšenie a treťou pozvanie na oslavu.

Čím viac Boh niekomu zveril, tým väčšiu zodpovednosť očakáva. Nezabudne však ani na ten najmenší prejav našej viery, lásky či poslušnosti. Preto nás Pavol apoštol povzbudzuje: „A tak bratia moji milovaní, budte pevní, neochvějní, budte stále horlivejší v Pánovom diele, ved' viete, že vaša námaha nie je mŕvna v Pánovi“ (Kor 15, 58).

L. P.

Zázrak sebeláske

Skoro celý život se mi zdálo, že se mi nikdy nevyplní, o čom sním. Vypadalo to, že dosiahnout jakéhokoľi cíle je približne těžké, a nakoniec jsem většinou zůstávala sama s nevyplňenou touhou po lásce a po úspěchu. Dostala jsem se do bludného kruhu – stále jsem pracovala, ale nikam to nevedlo. Když jsem se dostala na dno zoufalství, když se mi zhrouutil můj svět, dostalo se mi z mnoha stran stále tutéž rady: „Miluj sama sebe.“

Ptala jsem se: Jak mám milovat sebe? Vůbec mi to nebylo jasné. Milovat sebe samu pro mne znamenalo koupit si nové šaty, nebo si dát velký zmrzlínový pohár. Ne, to dlouho nevydrží. Potřebovala jsem podniknout konkrétní kroky, abych vyřešila svoje

problémy. Potřebuji zaměstnání, které by mne bavilo, na které by stačily moje síly a které by mi zajistilo život.

Čtyři roky jsem se ze všech sil snažila a braťa zaměstnání, související s mým snem jen okrajově. Často se mi chtělo někam utéct, abych nemusela čelit duševní bolesti.

Po různých bojích a zklamání jsem začala SPOLÉHAT na Pána Boha.

Když jsem se snažila při modlitbě napojit své nitro a mluvit s Pánem Ježišem, cítila jsem uvolnění a uklidnění.

Začala jsem si sama sebe více vážit, víc se mít ráda.

Uvěřila jsem, že jsem Boží dítě, že už nejsem sama, že On je můj Otec, který si mě, neschopnou, vyvolil. Jsem v Božích

očích mého Pána jedinečná a On – Velký, ohromný Stvóritel všeho vesmíru, mne miluje. Jsem kráľovské dítě. Naučila jsem se požádat o pomoc Boha a vyčkávat. Pravidelně teď nechávám své zájmy na Bohu a cítím se spokojená a šťastná.

Olga Michalová

Sestra Eva Titěrová se dožívá 95 let

Tato skutečnost nemohla uniknout pozornosti naší redakční rady. I proto, že jubilantka byla řadu let také její velmi aktivní členkou. Milou sestru Evu není třeba znovu představovat. Díky jejímu působení na VOŠSaT Dorkas v Olomouci ji zná i mladší generace. A tak jsme se rozhodli, že nebudeme znova uvádět chronologicky fakta z jejího životopisu tak, jak jsme to dělali třeba

před pěti lety, když bylo sestře devadesát. Spíše jsme se snažili z okruhu jejích nejblížších zjistit něco „nového a zajímavého“ pro naše čtenáře.

O sestru Evu, která žije v Brně, stále ve třetím poschodí sborového domu, se v posledních letech vzorně staraly a starají obě dcery, Eva Mečkovská a Lydia Smilková. I když druhá jmenovaná vzhledem ke svému zdravotnímu stavu v posledních týdnech tuto možnost v dřívější intenzitě již nemá. Obě dcery konaly tuto službu vždy s velikou láskou a obětavostí.

Zcela mimořádnou pozornost si zaslouží skutečnost, že sestra Titěrová snad nevychází žádné shromáždění „svého“ sboru v Brně. Žije se svým sborem, je vděčná za zvěst evangelia, zajímá se o dění ve sboru, o své bratry a sestry. Modlí se za nemocné a všechny, kteří procházejí nelehkým obdobím života.

Až v posledních letech „odkryla“ především v kruhu nejbližších mnohé události ze svého života, o kterých dříve mnoho nemluvila. Zdá se, že by to všechno stálo za publikování. Vylíčení jedné z těchto událostí - pomoc v koncentračním táboře v Terezíně - vydala nedávno Brněnská tisková misie v letáku s názvem Záchrana na poslední chvíli. I přes ohrožení vlastního života prokázala nejed-

nou milosrdenství mnoha lidem, kteří by bez její pomoci jistě zahynuli. A nebylo to opravdu jenom ve zmíněném Terezíně. Syn Jan zmiňuje další zajímavost. Množství referátů, které sestra Titěrová připravovala v rámci své služby pro Odbor sester či Výchovný odbor. Rozmnoženy cyklostylem byly v době totality distribuovány na sbory BJB a další místa. I ty by „vydaly“ na objemnou publikaci.

V závěru své aktivní služby byla sestra Titěrová úzce spjata s VOŠSaT Dorkas (dříve Biblickou školou) v Olomouci. Ještě po své osmdesátce jezdila do Olomouce učit. V minulém roce poslala k 25. výročí školy svůj videopořad, prozrazující neměnný hluboký vztah ke škole a všemu, co se na ní odehrává.

Sestře Evě Titěrové, která se raduje v širokém rodinném kruhu také ze svých 25 pravnonucat, přejeme do dalších dnů hojnou Boží milost a pozehnání. Jsme vděční za vše, co pro slávu a čest Božího jména, pro své bližní, učinila. Museli jsme se rovněž zamyslet nad biblickým veršem, který sestru Titěrovou provází celým životem: „Jak se mám oduděcít Hospodinu za všecka dobrdiní jeho mně učiněná?“

(redakce)

kterí sa za ňu modlia. Chcem podakovať mojim rodičom za všetko, čo mi do života dali, za prebdené noci, za trpežlivosť pri mojich vrtochoch.

Bože, daj mojim rodičom silu a pokoj do ďalších rokov života. Prosím, požehnaj ich a chrán svoju mocnou rukou. Chceme sa s nimi ešte dlho tešiť, ale uvedomujeme si, že všetko je v Tvojich rukách a Ty máš moc nad všetkým.

„Uvrhni na Hospodina svoje bremä, a on ťa bude opatrotvať. Nedopustí na veky, aby sa pohnul spravedlivý“ (Ž 55, 23). „Lepšie dvom ako jednému, lebo majú dobrú mzdu za svoju prácu. Lebo ak padnú, jeden pozdvihne svojho druha“ (Kaz 4, 9-10a).

Eva Papová, zbor BJB Revúcka Lehota

Dňa 18. 3. 2017 sa manželia Barišovci z Muránskej Dlhej Lúky dožili krásneho jubilea. Oslávili 50. výročie (čiže zlaté) svadby a 13. 4. 2017 sa naša mamka dožila krásnych 70 rokov života. Boli to slnečné, ale aj pochmúrne roky, také, aké v manželstve bývajú. V manželstve s Božou pomocou vychovali dve dcéry, ktoré už majú svoje rodiny. Ďakujem Bohu, že môžem byť ich

dcérou a že ma viedli k Bohu. Do ich života prišli aj všelijaké choroby, ale v máji 2016 prišla tá najhoršia. Mamke zistili rakovinu a pri tejto chorobe sa jej zhoršili aj ostatné choroby. Ale Boh jej dáva silu a radosť, ktorú v týchto chorobách rozdáva všetkým okolo seba. Jej manžel jej je v tomto položení veľkou oporou a taktiež veľkú silu dostáva vďaka bratom a sestrám zo zborov,

Křest v Chebu

Říkává se, že radostních zpráv není nikdy dost. S jednou k vám nyní přicházíme. V neděli 11. 6. 2017 odpoledne jsme mohli být jako diváci i svědci účastní křtu. V sále I. chebského sboru se sešli členové dvou chebských baptistických sborů spolu se sestrami a bratřími z okolních sborů a jejich přáteli.

„Možná jsme se my – kazatelé,“ řekl kazatel I. sboru David Sláma, „mohli obléct lépe než na pohreb - tedy do černého, ale ono to částečně vyjadřuje i skutečnost, že křest je vlastně pohreb starého života bez Boha. Ukazuje také, že starý život byl smutný a černý. Křtěnci jsou v bílém a je to o radosť, odpuštění a čistotě.“

Přinášíme vám svědecitví dvou křtěnců: David Sláma o Otovi Bulíkovi (2002): Je třetím, nejmladším ze sourozenců. Většinou je usměvavý, rád cvičí. Mně se na něm líbí jeho upřímnost. V besídkovském věku rád chodíval v maskáčích, a vzpomínám si, že když mohly děti zde na stupínku za cokoliv poděkovat, Otík ze srdce řekl: „Pane Bože, děkuji ti za tank“ (svoji hračku). Přeji mu, aby se z něj upřímnost nikdy neztratila. Protože Pán Bůh se k upřímnemu má také upřímně.

Martin Stepanenko, kazatel II. sboru o Vítovi Vejražkovi: Je vnukem pana profesora z gymnázia. Asi před 5 lety byl Vítěk pozván, ještě jako student gymnázia, na náš sborový E-club. Jednalo se o konverzaci v angličtině i s křesťanskou tématikou, které

vedly americké misionářky. Tam jsem se s ním potkal každý pátek. Mimochodem, Vítěk je vynikající lukostřelec, vicemistr republiky. Nyní studuje v Praze druhý ročník medicíny. Před rokem jej děvčata z mládeže pozvala zase a Vítěk

o tom říká: „Odej jsem jako zarytí ateista a přijel jako křestan.“ To u něj způsobil Bůh. Od té doby chodí pravidelně na naše bohoslužby.

Význam křtu nám přítomným (včetně návštěv příbuzných křtěnců) v kázání vysvětlil bratr kazatel Martin Stepanenko: „At pocházíme z nekřesťanských rodin, jako já či Vítěk, nebo z křesťanské rodiny jako Ota, nedělá to z nás křestany. Oba mají stejnou startovní čáru a k onomu kroku musíme dojít každý osobně. Asi nejvýstižnější definicí křtu je, že se jedná o znamení mé víry. My, baptisté, to máme i v našem názvu církve. Baptisó = ponořují, dávám

se cele pod vodu. Uvedu příměří: křest = znak. Avšak pozor, policejní odznak z vás neudělá policistu. Proto důležitější je to, co křest vyznává - že jste řekli Pánu Ježíši: „Já jsem Tvůj.“ Neboť samotná voda nemůže obmýt vaši duši, jen „voda víry“. Křest je také symbolem naší smrti ke vzkříšení. Přijali jste „Boží jednání s Kristem“ a řekli jste: „Ano“. A tím se i vaše životy staly součástí Božího jednání, a tak Bůh teď žije i ve vás, jako v novém stvoření.

Připomeňme si my - Kristovci, křestané více či méně let, že i my jsme kdysi obdobně vyznávali, že nechceme žít jen sami sobě. A kde stojíme dnes?

Je tu ještě jedna skupina lidí - našich přátel. I pro vás dnes zní otázka, zda i vás oslovuje Ježíšův život, Jeho nabídka spásy.

Tato nabídka byla vyslovena i v jedné písni mládeže:

„Řekl tobě tvůj Bůh, co je dobré a co On od tebe žádá - abys byl přímý a milosrdný a pokorně chodil s Bohem svým.“

To je naše společné přání našim milým křtěncům.

Za oba sbory, Milada Křivánková

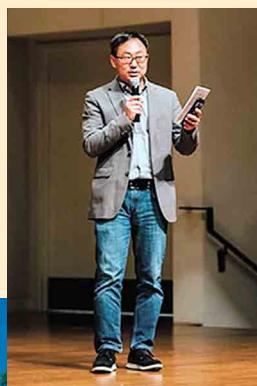
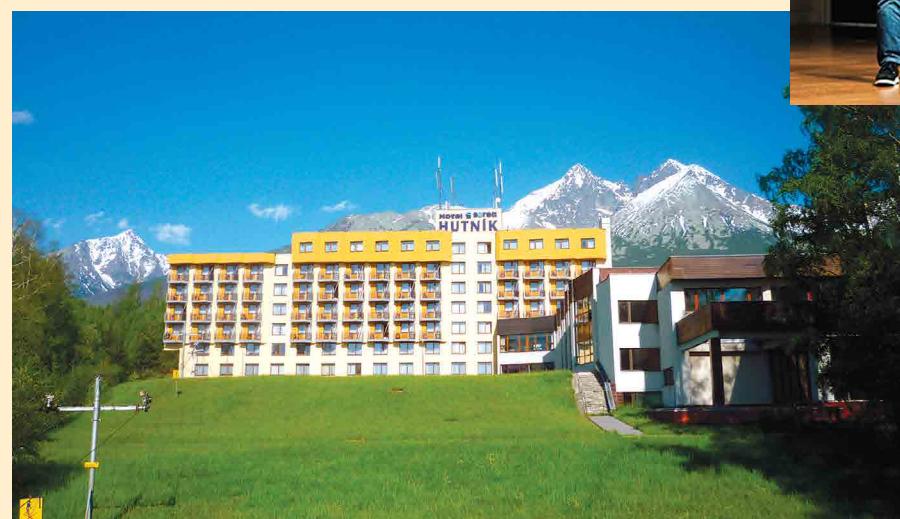
Konferencia: Viera v práci

Konferencia sa bude konať v dňoch 3.-5. 11. 2017 (piatok večer až nedele obed).

Hlavné tématické bloky budú nasledovné: Práca ako pôvodný zámer pre človeka, Život v exile (Ludské zlyhanie a dopad na naše povolanie), Kristus ako nádej pre našu

prácu. Hlavným rečníkom bude Rev. David Kim, riaditeľ Centra pre vieri a prácu v Redeemer Presbyterian Church v New Yorku.

Konferencia sa uskutoční

v hoteli SOREA Hutník I. a II. v Tatranských Matliaroch, priamo pod Lomnickým štítom. Ide o trojhviezdičkový hotel s výborným vybavením, a preto by sme boli radi, aby to najmä páry a rodiny s malými deťmi využili ako príjemný jesenný oddychový pobyt v Tatrách. Sú tam okrem iného aj dve veľmi pekné detské miestnosti a chceme spraviť aj sprievodný animačný program pre malé deti. Celková suma bude 85 EUR v *** a 70 EUR v ** hoteli – all inclusive, čo zahŕňa ubytovanie, bufetové raňajky a večeru, servírovaný obed a konferenčný poplatok. Dá sa prísť aj na kratšie, alebo bez ubytovania a stravy. Konferenciu organizujeme pod záštitou CB Prešov a v spolupráci s D3, Tréningové centrum Agathé, Integra, Slovenským evanjelickým inštitútom, LARED a s podporou rady CB.

Organizačný tím: Daniel Bán, Ľudovít Fekeť, Marek Jurčo

Kontakt: www.vieravpraci.sk

Príbeh fotografie - premena...

Svet okolo nás sa mení. Niektoré zmeny sú až príliš viditeľné.

Najviac si ich všimneme v prostredí, v ktorom žijeme. Kde donedávna bolo len pole, zrazu v krátkom čase vyrástli domy a celé nové sídliská. Stavajú sa nové diaľnice, v mestách pri-budajú supermarkety. Mení sa kultúra bývania, na cestách vidieť iné autá ako pred niekoľkými rokmi.

Ale jedno sa nezmenilo, a to je človek. Ženie sa za svojimi záujmami, využíva všetky možnosti, počnúc od úmornej práce až po podvody a klamstvá. Nikto mu nesmie stáť v ceste, ani Boh. A výsledok je zrejmý. Svet sa utápa v hriechu a násilí, a nie je v ľudských silách to zmeniť. Ale sú aj zmeny, ktoré si ani nemusíme všimnúť. Napr. je fascinujúce, keď sa húsenica premení na nádherného motýla.

Ale najúžasnejšia a najkrajšia zmena je, keď sa hriešny človek premení na Božie dieťa a táto zmena je viditeľná tomuto svetu.

Nie je to však zásluha človeka, ale je to len a len Božia milosť.

V úvahе o premenách sa chcem vrátiť do našej záhradky, ktorú nám roky spestrujú „PAPAGÁJE“. Nie sú to živé vtáky, ale rastlina, ktorá počas leta prechádza premenami až po výsledný efekt - plod, ktorý nám pripomína papagájov. Tento rok som si túto premenu napfotil a zoradil podľa vegetačného cyklu. Najskôr je to zelená rastlina, vyrastajúca zo zeme, a potom začne kvitnúť. Jej kvet je silne aromatický a láka množstvo včiel a ďalší hmyz. Keď kvet opadne, zrazu sa objaví zárodok (jeden alebo viac) budúceho plodu. Keď sú už papagáje dostatočne veľké, stačí ich zavesiť do pohára s vodou a potom dlho potešujú nás zrak. Vela ľudí tento kvet nepozná a viacerí, komu sme ho darovali, zatúžili mať túto rastlinu.

V tejto súvislosti sa mi natíska naliehavá otázka. Prečo ľudia okolo nás netúžia získať spasenie, ktoré Boh ponúka zadarmo každému? Je na nás vidieť zmenu, ktorá nastala v našich životoch? Ak nie, kde je príčina? Pri hľadaní poctivej odpovede si musím uvedomiť, že chyba je vo mne, v nás, v cirkvi. Máme byť vôňou Kristovou, preto stojí za to začať zviditeľňovať svoju zmenu. Každý by mal začať od seba, najlepšie na kole-nach.

V. Malý

Pribeh ve fotografii, aneb „Fotografujeme s Biblí“

Bratr V. Malý pripravil pro rok 2017 rubriku s názvem: „Pribeh ve fotografii“. Můžete nám také poslat svůj příběh a fotografi. Rádi jej uveřejníme v příštích číslech Rozsévače.

Těšíme se na vaše příspěvky!

Posílejte také svoje fotografie, které vás zároveň inspirovaly a připomněly nějakou myšlenku z Bible.

Redakce

Témata príštich vydání Rozsévač/Rozsievac 2017/2018

Číslo 11 2017 – Kresťan a veda

Uzávierka 15. 9. 2017

Číslo 12 2017 – Vánoce

Uzávierka 15. 10. 2017

Číslo 1 2018 – Zmocňující vedení

Uzávierka 10. 11. 2017

Číslo 2 2018 – Služba založená na obdarovávaní

Uzávierka 10. 12. 2017

INZERCIA

Maľovanie interiérov kostolov, obnova fasád a reštaurovanie. Oprava a ladenie organov.

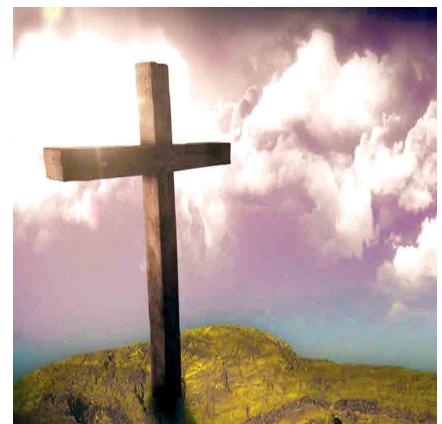
Pokrývanie kostolných striech a veží. Aj na území Českej republiky. Ponúkame zľavu, 100 % kvalitu a dlhorocnú záruku.

Kontakty: e-mail: reart007@gmail.com

Tel.: +421 35/659 31 39,

+421 905 389 162, webové stránky:

www.reart.eu

Nový generální tajemník BWA

Elijah Brown, odborník specializující se na lidská práva, byl zvolen novým sekretářem Světového svazu baptistů. Dr. Brown, který se ujme své funkce 1. ledna 2018, bude v pořadí již devátým generálním tajemníkem Světového svazu od jeho vzniku v roce 1905. Převezme roli tajemníka po Neville Callamovi, bratru z Jamajky, který v této funkci věrně sloužil baptistickým jednotám po více než deset let. Odcházející tajemník, Dr. Callam, se o bratru Brownovi vyjádřil, že je zcela vhodnou osobností pro tuto funkci, neboť strávil významnou část svého profesního života v Keni, Ugandě a Súdánu, je vášnívým zastáncem náboženské svobody a sociální spravedlnosti, a má za sebou více než desetiletou angažovanost ve světovém baptistickém hnutí.

Dr. Brown vystudoval lidská práva; ve své odbovné práci se zaměřil na záležitosti spojené

s globálním křesťanstvím, včetně misie, církevního růstu a mírového řešení konfliktů. Působil v oblasti vzdělávání a obhajoby lidských práv v zemích, jako jsou Jižní Súdán, Nigérie, Eritrea, Irák, Nepál a další. V minulosti předkládal odborná posouzení Spojeným národům, Ministerstvu zahraničí a výboru pro mezinárodní náboženskou svobodu Spojených států a jiným organizacím. Je také generálním tajemníkem baptistů Severní Ameriky a členem několika výborů Světového svazu baptistů. Dr. Brown je synem kazatele a sám byl nějaký čas druhým kazatelem baptistického sboru Taylor's Valley ve městě Temple v Texasu. Jeho oddanost službě Bohu je vedena třemi zásadami:

- (1) oddaností studiu Bible a životním nasměrováním dle učení Písma,
- (2) neochvějnou vírou v trvalé působení Ducha Svatého ve

světě a v naší odpovědnost Duchu naslouchat a (3) krásou místní církve, nevěsty Kristovy, té, která vede ke změně a smíření.

Podle zpráv z BWA, EBF a Baptist Times zpracovala Lydie Kucová

Šíření evangelia v Turecku

Přemýšlím nad veršem **2 K 12, 9**: „...ale on mi řekl: „Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova“ a uvažuji o tom, že apoštol Pavel byl mužem silné víry, byl nebojácným evangelistou. Je však zřejmé, že touží po vysvobození ze situace, která pro něj znamená zkoušku. Zajímalo by mne, zda by jeho služba byla po takovém vysvobození účinnější, nebo zda by se stal pyšným a musel by padnout. Myslím na to a říkám Pánu: „Pane, jsem sice křehký a slabý, ale sloužím ti; proč je tomu ale tak, že se vše nedaří dobrě?“ Proč, místo abych se mohl soustředit jen na jedinou věc – o čem mám tento týden kázat, koho evangelizovat, ve kterém městě mám navštívit zájemce o získání Nového zákona – je satan tak silný, že mi nedovolí ani popadnout dech? Občas, když jedu někam s rodinou, musím právě kvůli tomuto problému často návštěvu zkrátit a jít buď do sboru nebo na policii. Jsou zde nemoci, urážlivé narážky plynoucí z nenávisti k církvi a jiné nepříjemné záležitosti. Bývají chvíle, kdy opravdu ztrácím odvahu a někdy zvednu k Pánu hlavu se slovy: „Co se to děje, Pane...“ A On mi v takových situacích připomíná verš „**Hle, pravím vám, pozvedněte zraky a pohledte na pole, že již zbělela ke zni**“ (**J 4, 35**) a také vaše modlitby a podporu, a ukazuje mi i ovoce našeho úsilí. Ano, čas přišel. Měli jsme tu

milost pokřtít v Samsunu pětadvacet nových věřících. V muslimské zemi, v nábožensky přísné oblasti přijalo pětadvacet bývalých muslimů Pána, činili pokání a připojili se k Boží rodině. To jsou věci, které mi dávají zapomenout na všechnu tu dřinu, problémy a záteže. Jak vám vždy příši (ne z předstírané pokory, nýbrž jak mi to přichází ze srdce), CHCI VÁM PODĚKOVAT; BEZ VAŠÍ TRPĚLIVOSTI bych nedokázal nic. Nebýt vašich modliteb, těm zloduchům bych neunikl; nebýt vaší pomoci, nebyl bych schopen služby. Mezi pokřtěnými byli Turci, Íránci, Iráčané, Afghánci, tedy lidé z mnoha národů. Ve 3. kapitole Janova evangelia vysvětluje Ježíš Dobrou zprávu Nikodémovi – náboženskému člověku a farizeovi, v následující kapitole téhož evangelia pak hříšné samařské ženě. To znamená, že nám Pán Ježíš ukazuje, jak miluje a má ve své péči všechny lidi ze všech národů a z každého prostředí. Vaše modlitby a podpora ukazují, že jste nástrojem k naplnění Velkého poslání:

„**JDĚTE TEDY A ZÍSKÁVEJTE MI UČEDNÍKY ZE VŠECH NÁRODŮ!**“

Velmi brzy budeme mít křest v našem sboru v Ordu a v našem společenství v Sinopu. Chválíme Pána, že v naší oblasti pracuje, že zahajuje probuzení mezi našimi lidmi. Rozrůstá se naše služba ve věznících a očekáváme, že naše úsilí v tomto směru ponese ovoce. Z Boží milosti roste i náš sbor v Ordu. Nyní mi Pán daroval pokorného duchovního syna, kterého Bůh vyučuje. Jmenuje se Tansel, je mu dvacet pět let, vyrůstal jako sirotek a nyní je pět let věřícím. Prosíme, modlete se zvlášť za něj, aby se Pán postaral o všechny jeho potřeby (je nyní mým nejbližším spolupracovníkem na plný úvazek) a aby mu dal věřící manželku. Ještě nevím, mohl bych ho poslat do sousedního města, nebo převezme moje postavení v Samsunu a já půjdu jinam. Je velice povzbuzující, že se do služby vedoucího připravuje jeden z místních rodáků.

Velmi důležitá je i naše služba uprchlíkům. Potřebujeme vaše modlitby, aby mohla pokračovat. Náš stavební projekt bude brzy dokončen a pokud vše bude probíhat správně, myslíme, že by stavba mohla být do října hotová. Natočili jsme krátké video jako poděkování pro vás.

(<https://vimeo.com/227412915/133c393149>).

Prosíme, modlete se, abychom byli schopni doplatit poslední zbytek úhrady za dokončení budovy. Věříme, že se Pán o všechny naše potřeby postará.

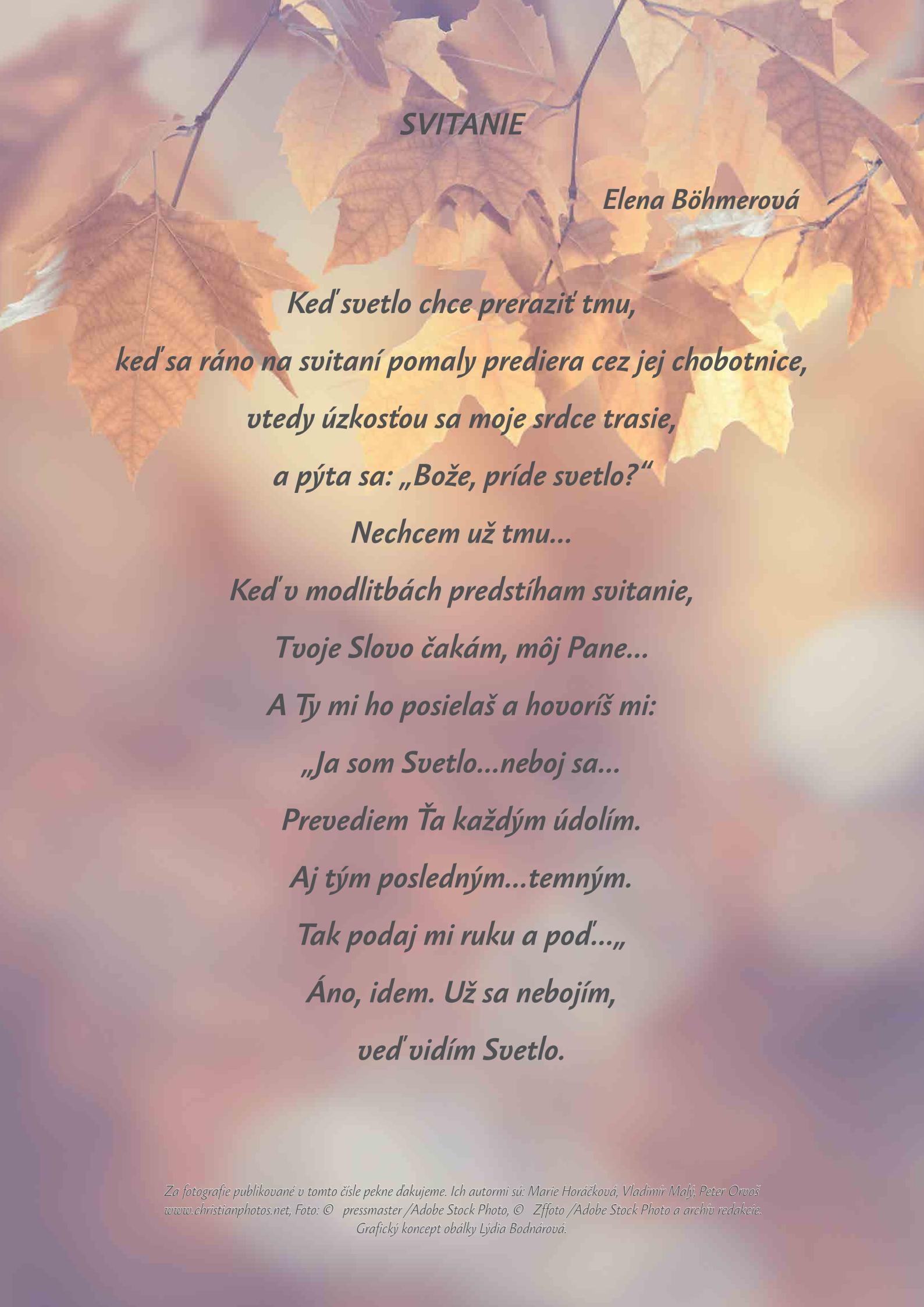
Děkujeme, že nám pozvedáte ruce a umožňujete nám slavně zvítězit v životě hrstky lidí, žijících u Černého moře mezi sedmnáctimilionovou muslimskou populací.

Vyprosují vám ochranu a hojně požehnání od našeho Pána.

Váš bratr v Kristu Orhan
V případě zájmu o více informací kontaktujte předsedu Misijního Odboru BJB ČR Pavla Novosada na emailu: p.novosad@gmail.com

Více také zde: <http://misijniodbor.webnode.cz/news/kratkodoby-misjni-vyjezd-do-turecka>

Přeložila Ivana Kultová

SVITANIE

Elena Böhmerová

*Ked' svetlo chce preraziť tmu,
ked' sa ráno na svitaní pomaly prediera cez jej chobotnice,
vtedy úzkostou sa moje srdce trasie,
a pýta sa: „Bože, príde svetlo?“*

Nechcem už tmu...

*Ked' v modlitbách predstíham svitanie,
Tvoje Slovo čakám, môj Pane...
A Ty mi ho posielaš a hovoríš mi:
„Ja som Svetlo...neboj sa...
Prevediem Ťa každým údolím.
Aj tým posledným...temným.
Tak podaj mi ruku a pod'...„
Áno, idem. Už sa nebojím,
ved' vidím Svetlo.*